343 143

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௩௨] யுவ வருஷ சித்திரைமீ [பகுதி-௬.
Vol. XXXII. April-May 1935. No. 6.

உள்ளுறை.

பிரயப்பிரவேச மணிமேகலை:—	பத்திராசிரியர்		௧௫௨—௧௬0
குரு திருத்தம்:—	,,		௧௬0
கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு:-	ஸ்ரீமத். ராவ்ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், G. B. V. C.		௧௬௧—௧௬௪
சாத்தனார்கோயில்கள்:—	,,	வை. சுந்தரேசவாண்டையார்	௧௬௫-௧௬௮
காலம்:—	,,	வித்வான் K. S. விஸ்வநாத சாஸ்த்ரியார் P. O. L.	௧௬௯—௧௭௮
வாழ்த்து முதலியன:—	,,	தெ. ரா. பதுமநாபையர்	௧௭௯—௧௮0
பாராட்டு:—	,,	கெ. ஜி. சேஷையர்	௧௮0
கலைசைக்கோவைச் செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி:—	,,	மஹாமஹோபாத்யாய திராவிட வித்யா பூஷண தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி Dr. உ. வே. சாமிநாதையர்	129–132
பெருந்தொகைப் பொருட்குறிப்பகராதி:	,,	மு. இராகவையங்கார்	7–14
குருகைமான்மியம்:-	T. K. இராமாநுஜையங்கார், உதவிப்பத்திராசிரியர்.		297–312

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ 4. | தனிப்பிரதி அணா—8.
வெளிநாடுகளுக்கு ரூ 4—8—0.

1935.

Srimathu R. Shanmuga Rajeswara
...tha Sethupathy Avergal and
...y Thiru. Narayana Iyengar at the
...ower Press, No. 54, New Jail Road, Madura.

13 APR 1935

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரு இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும் மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றை பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என் விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும் பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தக முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்க பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந் மாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும் இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையு மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டு அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,
மானேஜர்.

உ.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௨.]	யுவஸு சித்திரைமீ	[பகுதி-௬.
Vol. XXXII.	April-May 1935	No. 6.

நியாயப்பிரவேச மணிமேகலை.

[[illegible]—ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

நியாயப்பிரவேசத்தில் (4) லோகவிருத்தம் வருமாறு:—

25 லோகவிருத்தோ யதா। ஶுசி நரஶிர: கபாலம்।
ப்ராண்யங்கத்வாத்। ஶங்கஶுக்திவதிதி।

இதன்பொருள்: உலகவிருத்தமாவது மனிதர்மண்டையோடு தூய்மையுடையது, உயிருடம்பினுறுப்பாதலால், சங்குச்சிப்பிபோலும் என்று கூறுவது என்பதாம்.

இதற்கும் இலக்கணம் கூறப்படவில்லை. இதனுள் 'உலகவிருத்தம்' என்பது பெயர். 'மனிதர்மண்டையோடு தூய்மையுடையது' என்பது உதாரணம். 'உயிருடம்பின் உறுப்பாதலால்' என்பது ஏது. 'சங்குச் சிப்பிபோலும்' என்பது திருஷ்டாந்தம். இவை தவறுபட்டன என்பது பின்வருவனவற்றால் விளங்கும்.

இங்குக்காட்டிய உதாரணம் மணிமேகலையுதாரணத்தின்வேறு யிருப்பதுடன், ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் மிகுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளன. உலகவிருத்தம் என்பதற்கு உயர்ந்தோர்வழக்கோடு மாறுபடுவது என்ற பொருள்கொண்டு, 'மனிதர்மண்டையோடு தூய்மையுடையது' என்று உதாரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்ஙனமாயின் அது வைதிக ருக்கு ஆகமவிருத்தமாவதன்றி உலகவிருத்தமாகமாட்டாது. அன்றியும்,

உலகமென்பதற்கு உலகிலுள்ளாரென்று பொருள்கொண்டாலும் காபாலிக பைரவாதி மதத்தினர்க்கு அது விருத்தமாகாமையாலும் உலகவிருத்த மாகமாட்டாது. இதில் ஏதோ இடர்ப்பாடு இருப்பதாகத்தோன்றினமையால் இதற்குமட்டும் ஏதுவும் திருஷ்டாந்தமும் காட்டப்பட்டுள்ளன. 'உயிருடம்பினுறுப்பாதலால்' என்ற அவ்வேதுவும் 'மனிதர் மண்டையோடு தூயது' என்பதைச் சாதிக்கத்தக்கதாயில்லை; ஏனெனில் உயிருடம்பினுறுப்புக்களெல்லாம் தூய்மையுடையனவாயில்லை. அவையெல்லாம் தூய்மையுடையனவாகவும், மனிதர்மண்டையோடுமாத்திரம் தூய்மையில்லதாகவும் உலகத்தார்கொண்டிருப்பாராயின் அப்பொழுது மனிதர்மண்டையோடு தூய்மையுடையது என்று வாதி சொல்லுவது உலகவிருத்தமெனத்தகும்; காட்டிய ஏதுவும் தூய்மையைச் சாதிக்க வல்லதாகும். அங்ஙனமின்றி, முத்து பட்டு முதலிய ஒருசில உயிருடம்புறுப்புக்கள் தூய்மையுடையனவாயும், நிணநீர்முதலியன தூய்மையில்லனவாயுமிருத்தலால் அது பொதுவநைகாந்திகம் என்னும் ஏதுப்போலியாகிறது.

மணிமேகலையில் இது வருமாறு:—

'உலக விருத்தம், உலகின்மாறுமுரை
இலகுமதி சந்திர னல்ல வென்றல்' (கசுஉ—கசுங)

இதன்பொருள்: வெளிப்படை. இதனுள், 'உலகின்மாறுமுரை' என்று இலக்கணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயப்பிரவேசத்திற் கூறப்படவில்லை.

இதன்கண் உலகவிருத்தம் என்பதற்கு, ஸாதாரணமான உலக வழக்கிற்கு மாறு எனப் பொருள்கொண்டு, 'மதி சந்திரனல்ல என்றல் என்று உதாரணம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. 'மதி சந்திரனல்ல' என்றது மதியைச் சூரியன் என்று கூறுதல் என்றவாறு. 'அல்ல' என்பது பான் மயக்கு. உலகத்திலுள்ளோர் எல்லோருமே மதியைச் சந்திரனென வழங்குதலால் அதற்கு மாறாக, மதி சந்திரனல்ல, சூரியன் என்று வழங்குதல் உலகவிருத்தமாம் என்பது பொருந்துகின்றது.

இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் நியாயப்பிரவேசத்திலுள்ள லோக விருத்தநிரூபணம் மணிமேகலையிலுள்ள உலகவிருத்தநிரூபணத்தோடு முழுதும் வேறுபட்டதேன்பதும் பிழைபட்டதென்பதுந் தெளியத்தகும்.

நியாயப்பிரவேசத்தில் (5) ஸ்வவசனவிருத்தம் வருமாறு:—

26 ஸ்வவசநவிருத்தோ யதா । மாதா மே வந்த்யேதி ।

இதன்பொருள்: ஸ்வவசனவிருத்தமாவது 'என்தாய் மலடியென்று கூறுவது' என்பதாம்.

இங்கும் பெயரும் உதாரணமுமே கூறப்பட்டுள்ளன. இதனுள், ஸ்வவசனவிருத்தம் என்பது பெயர். 'என்தாய் மலடி' என்பது உதாரணம்.

இங்கு, தாய் என்ற தன் சொல்லுடன் மலடி என்ற சொல் மாறுபடுதலால் இது சுவவசனவிருத்தமாயிற்று.

மணிமேகலையில் இது வருமாறு:—

'சுவசன விருத்தந்தன் சொன்மா றியம்பல்;
என்தாய் மலடி யென்றே யியம்பல்.' (கசுo—கசுக)

இதன்பொருள்: சுவசனவிருத்தமாவது தான் முன்புகூறிய கூற்றிற்கு மாறாகக் கூறுவது. (அதற்கு உதாரணம்) 'என்தாய் மலடி' யென்றுகூறுவது என்பதாம்.

இதனுள், சுவசனவிருத்தம் என்பது பெயர். தன்சொன்மாறியம்பல் என்றது இலக்கணம். இது நியாயப்பிரவேசத்திற் கூறப்படவில்லை.

சொல்—சொற்கு; குவ்வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. மாறு—மாறாக. 'என்றே யியம்பல்' என்புழி ஏகாரம் அசைநிலையாய்நின்றது. மணிமேகலையில் எண்ணுமுறைக்கண் மூன்றாவதாய்நின்ற இது நியாயப்பிரவேசத்தில் ஐந்தாவதாகவைத் தெண்ணப்பட்டது.

நியாயப்பிரவேசத்தில் (6) அப்பிரசித்தவிசேடணம் வருமாறு:—

27 அப்ரஸித்தவிஶேஷணோ யதா । பௌத்தஸ்ய
ஸாங்க்யம் ப்ரதி விநாஶீ ஶப்த இதி ।

இதன்பொருள்: அப்பிரசித்தவிசேடணமாவது (சாங்கியனை நோக்கிப் பௌத்தன்) 'சத்தம் அநித்தியம்' என்று கூறுவது என்பதாம்.

இங்கும் பெயரும் உதாரணமுமே கூறப்பட்டுள்ளன. அப்பிரசித்த விசேஷணம்என்பது பெயர். '(சாங்கியனைநோக்கிப் பௌத்தன்)"சத்தம் அநித்தியம்" என்பது' உதாரணம். இங்கு விசேடணம்—அநித்தமாதல்.

சாங்கியனுக்கு ஒருபொருளும் அநித்தமாகக் காணப்படாமையால் இங்கு 'அநித்தம்' என்னும் பக்கவிசேடணம் பிரசித்தமில்லாமைபற்றி இப்பௌத்தன்பேச்சு சாங்கியனுக்கு அப்பிரசித்தவிசேடணம் என்னும் பக்கப்போலியாயிற்று.

மணிமேகலையில் இது வருமாறு:—

'அப்பிர சித்த விசேடண மாவது:
தத்தம் எதிரிக்குச் சாத்தியம் தெரியாமை;
பௌத்தன் மாறாய் நின்றசாங் கியனைக்
குறித்துச் சத்தம் விநாசி யென்றால்
அவன் அவி நாச வாதி யாதலிற்
சாத்திய விநாசம் அப் பிரசித்த மாகும்.' (௧௬௭—௧௭௨)

இங்கு அப்பிரசித்தவிசேடணம் என்பது பெயர். 'தத்தம் எதிரிக்குச் சாத்தியம் தெரியாமை' என்பது இலக்கணம். இது நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை. 'பௌத்தன் மாறாய்நின்ற சாங்கியனைக் குறித்துச் சத்தம் விநாசியென்றால், அவன் அவிநாசவாதியாதலின் சாத்தியவிநாசம் அப்பிரசித்தமாகும்' என்பது உதாரணத்தொப்பவாக்கியம். இதனுள், '(பௌத்தன் மாறாய்நின்ற சாங்கியனைக்குறித்து) "சத்தம் விநாசி" யென்பது' உதாரணவாக்கியம். மேலுள்ளவை விளக்கங்கருதியெழுந்தன. இவ்விளக்கமும் நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை.

விசேடணம் பக்கவசனத்துள்ள துணிபொருளாதலால் அது சாத்தியம் எனப்பட்டது. சாத்தியந்தெரியாமை என்றது துணிபொருள் தெரியாதிருக்கச்சொல்லுதல் என்றவாறு. சாத்தியம் - துணிபொருள். சொல்லுதல் என்பது சொல்லெச்சம். விநாசி—அழிவுள்ளது. என்றால் என்பது எனல் என்பதை அநுவதித்துக் கூறியபடி.

நியாயப்பிரவேசத்தில் (7) அப்பிரசித்தவிசேஷ்யம் வருமாறு:—

28 அப்ரஸித்தவிஶேஷ்யோ யதா । ஸாங்க்யஸ்ய பௌத்தம் ப்ரதி சேதந ஆத்மேதி ।

இதன்பொருள்: அப்பிரசித்தவிசேஷ்யமாவது: '(பௌத்தனைநோக்கிச் சாங்கியன்) "ஆன்மா அறிவுடைப்பொருள்" என்று கூறுவது' என்பதாம்.

இங்கும் பெயரும் உதாரணமுமே கூறப்பட்டுள்ளன. இதனுள் அப்பிரஸித்தவிசேஷ்யம் என்பது பெயர். (பௌத்தனைநோக்கிச் சாங்கியன்) "ஆன்மா அறிவுடைப்பொருள்" என்பது உதாரணம். இதில் ஆன்மா விசேடியம்; அது பௌத்தனுக்கு அப்பிரசித்தமாகையால் அவனை நோக்கிக்கூறுங்கால் அவனுக்கு இது அப்பிரசித்தவிசேடியமாயிற்று.

மணிமேகலையில் இது வருமாறு:—

'அப்பிர சித்த விசேடிய மாவது:
எதிரிக்குத் தன்மி பிரசித்த மின்றி
யிருத்தல்; சாங்கியன் மாறாய் நின்ற
பௌத்தனைக் குறித்தான் மாச்சை தனியவான்
என்றால் அவன் அநான்ம வாதி
யாதலிற் றன்மி அப்பிர சித்தம்' (௧௭௩—௧௭௮)

விசேடியமெனினும் தன்மியெனினும் ஒக்கும். பிரசித்தமின்றி யிருத்தல் - அறியப்படாததாயிருத்தல். மாறு - எதிரி. சைதனியம் - அறிவு. அவன் என்றது பௌத்தனை. அநான்மவாதி - ஆன்மதத்துவமொழிந்த பிறதத்துவங்களைமட்டும் உடன்பட்டுப் பேசுமவன் (-பௌத்தன்). தன்மி - விசேடியம்; அது இங்கே பக்கப்பொருளாகிய ஆன்மா. பௌத்தனைக்குறித்து ஆன்மா சைதந்யவான் என்று வகையுளிபிரித்துக் கூட்டுக.

இங்கும் 'அப்பிரசித்தவிசேடியம்' என்பது பெயர். 'எதிரிக்குத் தன்மி பிரசித்தமின்றி யிருத்தல்' என்பது இலக்கணம். [இது நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை.] பிரசித்தமின்றியிருத்தல் என்றாயினும், பிரசித்தமின்றியிருக்கக் கூறுதல் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'சாங்கியன் மாறாய்நின்ற பௌத்தனைக் குறித்து "ஆன்மாச் சைதனியவான்"

என்றால், அவன் அநான்மவாதியாதலில் தன்மி அப்பிரசித்தம்' என்பது உதாரணகொர்ப்பவாக்கியம். இதனுள், சாங்கியன்..............."ஆன்மாச் சைதனியவான்" என்பது உதாரணவாக்கியம். 'அவன் அநான்மவாதி யாதலிற் றன்மி அப்பிரசித்தம்' என்றது விளக்கிக்காட்டியவாறு. இவ்விளக்கவாக்கியமும் நியாயப்பிரவேசத்தில் இல்லை.

நியாயப்பிரவேசத்தில் (8) அப்பிரசித்தோபயம் வருமாறு:—

29 அப்ரஸித்தோபயோ யதா। வைஶேஷிகஸ்ய பௌத்தம்
ப்ரதி ஸுகாதிஸமவாயிகாரண மாத்மேதி।

இதன்பொருள்:—அப்பிரசித்தோபயமாவது (பௌத்தனைநோக்கி வைசேடிகன்) 'ஆன்மா சுகம் முதலியவற்றுக்குச் சமவாயிகாரணம்' என்று கூறுவது என்பதாம்.

இங்கு உபயம் என்ற தொகைக்குறிப்பு விசேடண விசேடியங்களை யுணர்த்திநின்றது. இதற்கும் பெயரும் உதாரணமுமே காட்டப்பட்டுள்ளன. அப்பிரசித்தோபயம் என்பது பெயர். '(பௌத்தனைநோக்கி வைசேடிகன்) "ஆன்மா சுகம் முதலியவற்றுக்குச் சமவாயிகாரணம்" என்பது' உதாரணம். இதனுள் ஆன்மா விசேடியம். சுகமுதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரணம் என்றது விசேடணம். இவ்விரண்டும் பௌத்தனுக்கு அப்பிரசித்தமாகையால் அவனைநோக்கிக்கூறுங்கால் இக்கூற்று அப்பிரசித்தோபயமாம் என்க.

மணிமேகலையில் இது வருமாறு:—

'அப்பிர சித்த வுபய மாவது:
மாறு னேற்குத் தன்மி சாத்தியம்
ஏறு தப்பிர சித்தமா யிருத்தல்;
பகர்வை சேடிகன் பௌத்தனைக் குறித்துச்
சுகமுத லியதொகைப் பொருட்குக் காரணம்
ஆன்மா வென்றாற் சுகமும் ஆன் மாவும்
தாம்இசை யாமையில் அப்பிரசித் தோபயம்.' (கஎகூ—கஅரு)

இதனுள் 'அப்பிரசித்தோபயம்' என்பது பெயர். 'மாறுனேற்குத் தன்மி சாத்தியம் ஏறுது அப்பிரசித்தமாயிருத்தல்' என்பது இலக்கணம். [இது நியாயப்பிரவேசத்திற் கூறப்படவில்லை] அப்பிரசித்தமாயிருத்தல் என்றாயினும் அப்பிரசித்தமாயிருக்கக்கூறுதல் என்பது கருத்தாகக்கொள்க. 'வைசேடிகன்.....................அப்பிரசித்தோபயம்' என்பது உதாரணகொர்ப்பவாக்கியம். இதனுள், வைசேடிகன்......."சுகமுதலிய தொகைப்பொருட்குக் காரணம் ஆன்மா" என்பது உதாரணவாக்கியம். 'ஆன்மாவென்றால்...........அப்பிரசித்தோபயம்' என்றது விளக்கிக்காட்டியவாறு. இவ்வாறு நியாயப்பிரவேசம் விளக்கியுரைக்கவில்லை.

மாறுனேன்—எதிரி. தன்மி—பக்கப்பொருள். சாத்தியம்—துணிபொருள். ஏறுது - மனங்கொள்ளாது. அப்பிரசித்தம் - அறியப்பட்டிராதது. பகர் வைசேடிகன் என்றது பக்கவசனம் கூறும் வாதியாகிய வைசேடிகன் என்றபடி. சுகம் முதலிய தொகைப்பொருள்களாவன: சுகம், துக்கம், இச்சை, வெறுப்பு, முயற்சி, அறம், மறம் என்பன. இவை வைசேடிகரால் ஆன்மாவின்கண் நிகழும் காரியமாகிய குணங்களென்று கொள்ளப்பட்டன. ஆன்மாவென்று ஒருபொருள் உண்டென்றுகொள்ளப்படாதென்னும் புத்தமதத்தினனுக்கு ஆன்மாவும் அதனைப்பற்றிய சுகமுதலியனவும் அப்பிரசித்தமாகையால் இது அவன்கருத்தால் அப்பிரசித்தோபயம் என்னும் பக்கப்போலியாயிற்று. சுகமும் ஆன்மாவும் தாம் இசையாமையால் என்றது சுகமும் ஆன்மாவும் உண்டென்று தாம் இசைதற்கு இலக்காகாமையால் என்றவாறு. இங்கு, தாம் என்றது அப்புத்தமதக்கோட்பாடுடைய குழுவினரை அகப்படுத்திக்கூறியவாறு. இதனால் அவன் தானும் இசையாமை தானே பெறப்பட்டது.

இனி, ஒன்பதாம் பக்கப்போலிவிவரணத்தில் நியாயப்பிரவேசத்துக்கும் மணிமேகலைக்கும் பெரிதும் மாறுபாடு காணப்படுகிறது. நியாயப்பிரவேசத்தில் அதன்பெயர் பிரசித்தசம்பந்தம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மணிமேகலையில் அதற்கு மாறாக அப்பிரசித்தசம்பந்தம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

புரொபஸர் மஹாமஹோபாத்யாய பிரும்மஸ்ரீ குப்புஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய மணிமேகலையாராய்ச்சியில் மணிமேகலையில்உள்ளபடியே நியாயப்பிரவேசத்திலும் அப்பிரசித்தசம்பந்தம் என்றே இருப்பதாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

அப்படியிருந்து பொருட்பொருத்தமும் இருக்குமானால் மாறுபாடில்லையென்று சொல்லலாம்.

ஆனாலும், பிரசித்தசம்பந்தம் என்றபெயரே பொருட்பொருத்தமுள்ளதாகக் காணப்படுகிறது. அதன் மறுதலையாகிய அப்பிரசித்த சம்பந்தம் என்னும் பெயர் அப்பக்கப்போலிக்குப் பொருட்பொருத்தமில்லாததாகவும் இருக்கிறது.

மணிமேகலையில் பிரசித்தசம்பந்தம் என்ற பெயரையமைத்துத் திருத்திக்கொள்ளவும் இடங்கொடாதிருக்கும்படி செய்யுள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மணிமேகலையாசிரியர் பிரசித்தசம்பந்தம் என்ற பெயர்கொண்டு செய்யுள்செய்யவில்லையென்பது தெளிவாய் அறியத்தகும்.

ஆதலால், மணிமேகலையின் சுத்தபாடம் வேறாயிருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது. இங்ஙனம் வேறுபடுதற்கேற்ற கொள்கை வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. அவையெல்லாம் பின்வருவனவற்றால் அறியத்தகும்.

(தொடரும்.)

திரு. நாராயணையங்கார்,
பத்திராசிரியர்.

ஒரு திருத்தம்.

செந்தமிழ் ௩௧—ஆம் தொகுதியின் ௧௧—ஆம் பகுதியில் ௨௬௩—௨௬௪—ஆம் பக்கங்களில் உள்ள தருக்கசங்கிரகசோதனத்தில் 9—ஆவது சோதனத்தின் விளக்கப்பத்திகள் மூன்றும் 10—ஆவது சோதனத்தின் பத்தி ஒன்றும் ஆகப் பத்திகள் நான்கும் பிழைபட்டிருத்தலால் அவற்றைச் செந்தமிழினின்றும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

பத்திராசிரியர்.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

[௧௬௪-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

அநுமான் தன் வரலாற்றைச் சீதைக்குத் தெரிவித்தல்.

[சீதை, மேலே கூறியவாறு கருதி, 'இவன் பேச்சு வஞ்சகமற்றது. இவன் உள்ளத்தே உள்ளதை உள்ளவாறே உரைக்கின்றான். இவன் யாவன் என விசாரித்தற்குரியன்' என்றெண்ணி 'வீரா, நீ யார்?' என வினவ, அவ் வினாவைக் கூப்பிய கையோடு தலைமேற்கொண்டு விடை கூறுவானாய்த் 'தாயே! இராமபிரான் உன்னைப் பிரிந்தபின்பு தெரிந்தெடுத்துக்கொண்ட சிநேகன், சூரிய குமாரனும் வானராசனுமான சுக்கிரீவனென்பவன். அவன் தமயன், இராவணனைத் தன் வாலிற் கட்டித் தூக்கிக்கொண்டு அநாயாசமாக அட்டதிக்குக்களினும் பாய்ந்த அசகாயசூரன். அவன் தேவர்கள்வேண்டிக்கொள்ள, மந்தரமலை மத்தாக வாசுகிப்பாம்பு கடைகயிறாகத் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதமெடுத்துத் தேவர்களுக்குக் கொடுத்த அபாரமான தோள்வலிபடைத்தவன். அப்படிப்பட்ட வாலியை உன் நாயகன், ஒரே அம்பினால் உயிர்வாங்கி, அவன் இராச்சியத்தை அவன் தம்பி சுக்கிரீவனுக்கு அளித்து, அவனைத் துணையாகச் சேர்த்துக்கொண்டான். அந்தச் சுக்கிரீவமகாராசனுடைய மந்திரிகளுள் அடியேன் ஒருவேன். அநுமனென்னும் பெயரினேன். எங்கள் அரசன் சேனை எழுபதுவெள்ளமென்னும் பெருந்தொகை கொண்டது. அந்தச் சேனை வீரர் ஒவ்வொருவரும் கடல்கடக்கவல்லவர். அவர்களெல்லாரும் எந்தக்காரியத்தையும் உன் நாயகன்குறிப்புப்படி செய்துமுடிக்க மனமொருப்பட்டவராய் அவன்கட்டளைப்படி உன்னைத் தேடுதற்கு எல்லாத்திசைகளிலும் சென்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் உன்னை இவ் அண்டத்துள்ளே காணாவிட்டால், வெளியே உள்ள அண்டங்களினுள்ளுஞ் சென்று தேடப்போயிருக்கிறார்கள்.

உன்னை இராவணன் வான்வழியாகக் கொண்டுபோனபோது, நீ ஆடையிற்பொதிந்து பூமியில் எறிந்த நகைமுடிப்பு எங்கள் மலைமேல் நாங்களிருந்த இடத்தில் விழுந்திருந்ததை இராமபிரானுக்குக் காட்டி, இராவணன் தென்முகமாகச்சென்றானென்றதை அப்பெருமான் மனத் துட்கொண்டு அடியேனைத் தனியாக ஓர் ஏகாந்தமான இடத்துக்கு அழைத்துப்போய்ச் சொல்லவேண்டியவைகளைச் சொல்லி "நீ தென்றிசை சென்று தேடிக்காண்பாயாக" என்று செப்பியருளினான். அவன் அருள் பழுதுபடாதாகையால், உன்னைத் தேடச்சென்ற எத்தனையோ கோடி யருள் ஒருவனான எளியேன் உன்திருவடி தெரிசிக்கும்பேறு பெற்றேன்.'*]

நீ கவுரவித்து அணிந்துகொண்டிருக்கும் மங்கலியத்தை
அந்த நகை காத்ததில்லை, நீ அவமதித்துக் கழற்றியெறிந்த
மற்றைநகைகளே காத்தன எனல்.

85 'கொற்றவற் காண்டுக் காட்டிக் கொடுத்தபோ தடுத்த தன்மை,
பெற்றியின் உணர்தற் பாற்றோ! உயிர்நிலை பிறிதும் உண்டோ!
இற்றைநா ளளவும் அன்னா! அன்றுநீ இழித்து நீத்த
மற்றைநல் அணிகள் காண்,உன் மங்கலம் காத்த மன்னோ'

---

*குறிப்பு:—சீதை, 'நீ யார்?' என வினவிய வினாவுக்கு விடையளிக்கும் இடையில், அநுமான், இராவணனைத் தோள்வலியாலன்றி வால்வலியாலேயே வென்ற வாலியைப் பல அம்புகளாலன்றி ஓரம்பாலேயே இராமன் கொன்றானென்ற, இடைப்பிறவரலாகக்கூறிய மெய்ம்மைக்கூற்றும், சுக்கிரீவனது சேனா வீரருள் தான் ஒருவனே கடல்கடக்க வல்லவனாயிருக்க, ஒவ்வொருவீரரும் அத் தகையரென்றும் அவர்கள் சீதையை இந்த அண்டத்திற் காணாவிடில் பிறஅண் டங்களினும் தேடச்சென்றிருக்கின்றாரென்றும் கூறிய பொய்ம்மைக்கூற்றும், முறையே மந்றேன் முவிரித்தல் போய்யுரைத்தல் என்னும் குற்றங்களாகத் தோன்றினும், உண்மையில் அவ் இருவகைக்கூற்றுக்களும், உயிர்விடுமளவுக்கு அதைரியமடைந்திருந்த சீதைக்குத் தைரியமுண்டாக்குவதாகிய 'புரைதீர்ந்த நன்மைபயக்கும்'பொருட்டுக் கூறியனவாதலால் நிர்த்தோஷமானவை யென்ன லாம்.

இ-ள். 'தாயே, உன் நாயகனுக்கு அவ்விடத்தில் - நாங்களிருந்த மலையிலே - (அந்த நகைகளைக் கொண்டுவந்து) காட்டிக் (கையிலே) கொடுத்தபோது, (உன் நாயகன்பால்) நிகழ்ந்த (மெய்ப்பாட்டுத்) தன்மை (நான்சொல்லும்) விதத்தினால் (நீ) தெரியும் இயல்பினதன்று. (அது கண்டோர் அறியக்கூடியதாயிருந்ததன்றிக் கேட்டோர் அறியக்கூடியதா யிருக்கவில்லை). (உன் பிரிவாற்றாமையால் இறக்குந்தருவாயிலிருந்த உன் நாயகனுக்கு அந்த நகைகள் உயிர்போய்விடாமல் நிலைக்கச்செய்தன. அவைகளைக் கண்டிரானேல், இறந்திருப்பான். ஆதலால், அந்த நகை களே அவன் உயிர்நிலையாயிருக்கின்றன. அவனுக்கு அந்த நகைக ளன்றி) வேறு உயிர்நிலை இல்லை, (அவைகளைப் பார்த்தும் பரிசித்தும் இன்றளவும் இறவாதிருக்கிறான்.), (உன்னை இராவணன் கொண்டுபோன நாள் எந்த நாளோ,) அந்த நாளிலே, நீ (நாயகனைப் பிரிந்திருக்கின்ற அவ நமக்கு மங்கலியமல்லாத மற்றநகைகள் தகாதனவென வெறுத்து) அவ மதித்து (உன் திருமேனியினின்று) நீக்கியெறிந்த மற்ற நகைகளே இன்றைத்தினம்வரையும் உன் மங்கலியத்தை (எனவே உன் நாயகன் உயி உயிரை)க் காப்பாற்றின.' (நீ சுமங்கலியாயிருப்பது - உன் நாயகன் உயி ரோடிருப்பது - நீ கட்டியிருக்கும் மங்கலியத்தாலன்று, கழற்றியெறிந்த மற்ற நகைகளால் என்பதை அறிவாயாக என்றபடி.)

கொற்றம் - வெற்றி. கொற்றவன் - வெற்றியுடையவன் - இராமன். ஆண்டு - அவ்விடத்தில் - சுக்கிரீவன் அநுமான் முதலியோர் இருந்த ரிசியமூகமலையில். பெற்றி-விதம், தன்மை. இழித்தல்-தாழ்த்தல், அவ மதித்தல். நீத்தல் - துறத்தல் - நீக்குதல். இற்றைநாள் - இன்றைத் தினம். அன்னா - அன்னையே - தாயே. 'ஐஇறு பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும் உருபாம்' என்றபடி அன்னை விளியேற்கும்போது அன்னா என்றாயது. அய்மையை அம்மா! என அழைக்கும் உலகவழக்கு இங்கே கருதத்தக்கது. காண், முன்னிலையில்வரும் ஓர் உரையசை. மங்கலம் என்பது இரட்டுறமொழிதலாய், மங்கலியத்தையும் மங்கலியம் எதன் அறிகுறியோ, அதுவாகிய சுமங்கிலித்துவத்தையும் (அதாவது ஒருத்தி கட்டுக்கழுத்தியாய்—கணவன் உயிரோடிருக்கப்பெற்றவளாய்—

இருக்குந்தன்மையையும்) உணர்த்தி நின்றது. காத்தல் - (நீங்குறாமல்) தடுத்தல். மங்கலம் காத்த - மங்கலியத்துக்குக் (கழுத்தினின்று களையப்படும்) கேடுறாமல் தடுத்த. மன் ஓ அசைநிலைகள்.

நான்காம்வேற்றுமைத்தொகையாகிய 'கொற்றவற்கொண்டு' என்ற பாடத்துக்குக் கொற்றவனுக்கு (அந்த நகைகளைக்) கொண்டு(வந்து) எனப் பொருள்கொள்க.

ஏனைய ஆபரணங்களுக்கில்லாத திரு என்ற அடையுடன் திருமங்கலியம் என வழங்கப்பெற்ற மங்கலத்துக்கு அடைகொடாது வெறுமனே 'மங்கலம் காத்த' எனக் கூறி, மற்ற அணிகளை 'மற்றை நல் அணிகள்' என விசேடித்துக்கூறியது, இராமன் உயிரை முன்னையது காவாமலிருக்கப் பின்னையவை காத்தனவென்பது குறிக்க என்னலாம்.

'உன் நாயகன் சாவாமற் காத்தன' என்னாது, 'உன்மங்கலங் காத்த' என்றது மங்கலவழக்கு.

'இராமன் இறந்துபடுவனென்பதை வாயினாற் சொல்லக் கூசி "உன் மங்கலங் காத்த" என வேறுவகையாற் கூறினது—பிறிதினவிற்சியணி'

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

உ

சாத்தனார்கோயில்கள்.

[கல்வெட்டால் அறிந்த உயரியசெய்தி.]

வை. சுந்தரேசவாண்டையார்,
ஆசிரியர், திருவையாறு.

தமிழ்மக்கள் தொன்றுதொட்டு வழிபட்டுவரும் தெய்வங்களுள் சாத்தனாரும் ஒருவர். மகாசாத்திரன் என்ற பெயரே மாசாத்தன் என்று திரிந்தது என்பதும், இவர் பாசண்டமாகிய தொண்ணூற்றறுவகைச் சமயசாத்திரத் தருக்கக்கோவைகளிற் பயின்றவராதலால் பாசண்டச்சாத்தர் எனப்படுவரென்பதும் சிலப்பதிகார உரையாசிரியராகிய அடியார்க்குநல்லாரது கருத்தென்று புலப்படுகிறது.

சாத்தனாருக்குக் கோயில் அமைத்து வழிபடும்வழக்கம் சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுகிறது. இக்காலத்தில் ஐயன்கோயில், ஐயனார் கோயில் என்ற பெயருடன் பலகோயில்கள் தமிழ்நாட்டிற் பல இடங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், காப்பியக்குடி, பிடவூர் என்றவை சிறந்தவை. அப்பதிகள் யாண்டுள்ளன என ஆராய்வாம்.

சாத்தனாரைப்பற்றிய இனிய வரலாறு ஒன்று ஐம்பெருந் தமிழ்க் காப்பியங்களில் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரத்திற் காணப்படுகிறது. அது வருமாறு:—

முன்னொருநாளில் மாலதி என்பாளோர் பார்ப்பனி தனது மாற்றாள்குழந்தைக்குத் தன்பாலைச் சங்காலூட்ட அப் பால் விக்கிக் குழந்தை அவள்கையிலே இறந்தது. அதனால் மாலதி என் மாற்றாளும் கணவனும் என்மீது அடாப்பழி கூறுவரே! இதற்கு என்செய்வேன்! என அஞ்சி அம்மகவை எடுத்துக்கொண்டு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தேயிருந்த கற்பகக் கோட்டம், ஐராவதக்கோட்டம், பலதேவன்கோட்டம், சூரியன்கோட்டம்,

கைலாயக்கோட்டம், வச்சிரக்கோட்டம், நிக்கந்தக்கோட்டம் முதலிய கோட்டங்களுக்குச் சென்று தன் துயரைத் தீர்க்குமாறு குறையிரந்தும் தீராமையினால் பாசண்டச்சாத்தனார்கோயிலிலே பாடுகிடந்தாள். அவ்வேளையில் சுடுகாட்டுக்கோட்டத்திருந்த இடும்பிணம் தின்னும் இடாகினிப்பேய் இளங்கொடிபோன்ற ஒரு பெண்வடிவாய் அணுகிப் பாடுகிடந்தாளைநோக்கி "ஒருகுற்றமுமற்றவளே! முற்பிறப்பில் தவஞ் செய்தில்லாதவருக்குத் தேவர்கள் வரங்கொடார், நீ பாடுகிடந்து பயனென்? எங்கே, நின் குழந்தையைப் பார்ப்போம்" என்று வாங்கித் தன் வயிற்றினிலிட்டு மறைந்தது. இறந்த சேயின் உடலையும் இழந்த மாலதியின்வருத்தம் காணப்பொறாத பாசண்டச்சாத்தனார் அவளைநோக்கி "அன்னாய்! நீ செல்கின்ற வழிமுன்னர்ப் பொதும்பரிடத்து அக்குழவி உயிரோடிருக்கின்றது. கண்டிலையோ?" என, அவள் அங்குச் சென்று பார்க்க, அவர் குழந்தையாய்க்கிடந்தார்.

அவள் அக்குழவியை ஐயமின்றி எடுத்துச்சென்று தாய்கைக் கொடுத்தாள். அக்குழவியாகிய சாத்தனாரும் கல்வி கேள்விகளில் துறை போய்த் தந்தைதாய சிறந்தபின்னர் நீர்க்கடன்முதலிய செய்து தாயத்தாரொடு வெல்வழக்குரைத்துத் தேவந்தி என்னும் மனைவியோடு எட்டியாண்டு கூடிவாழ்ந்தனர். பின் தம் மூவா இளநலத்தைத் தம் மனைவிக்குக் காட்டி உண்மையையுரைத்து அவள்குறிப்பினையறிந்து அதற்கு ஏற்ப அவளுக்கு 'நீ எம் கோட்டத்துக்கு வா' என அருளிச்செய்து, பிறர்க்கெல்லாம் 'தீர்த்தத்துறைபடிவேன்' என்று நீங்கினார் என்பது.

இங்ஙனம் மாயக் குழவியாகி வளர்ந்தது காப்பியக்குடி என்னும் பதியாகும் என்பது "காப்பியத் தொல்குடிக் கவின்பெற வளர்ந்து" என்று சிலப்பதிகாரத்து வரந்தருகாதை 83 ஆம் வரியால் போதருகிறது. இந்தக் காப்பியக்குடி என்பது தஞ்சைஜில்லாவில் சீகாழிக்குத் தென்கிழக்கில் மிக அண்மையில் உள்ளது. அங்குச் சாத்தனார்கோயில் ஒன்று இன்றும் நிலவுகின்றது.

சாத்தனாரைப்பற்றிய மற்றும் ஒரு வரலாறு திருத்தொண்டர் புராணத்து வெள்ளானைச்சருக்கத்தால் அறியலாகும். அஃதாவது:—

சேரமான்பெருமாணாயனார் அருளிச்செய்து திருக்கயிலாயத்தில் சிவபெருமான் திருமுன்பு விண்ணப்பித்த ஆதியுலாவை மாசாத்தனார் கேட்டறிந்துவந்தருளித் திருப்பிடவூரில் வெளிப்படுத்தினாரென்பது. இதனை,

"சேரர் காவலர் விண்ணப்பஞ் செய்தஅத் திருஉலாப் புறம்அன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையிற் கேட்டமா சாத்தனார் தரித்திந்தப்
பாரில் வேதியர் திருப்பிட வூர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்தெங்கும்
நார வேலைசூழ் உலகினில் விளங்கிட நாட்டினர் நலத்தாலே"

என்று பெரியபுராணம் வெள்ளானைச்சருக்கத்து 52-ஆவது திருப்பாட்டுச் செப்பும்.

அத்திருப்பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்ட பிடவூர் யாண்டுள்ளதெனில், திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து திருமுதுகுன்றத்திற்கு (விருத்தாசலத்துக்கு)ப் போகும் ரயில் பாதையில் உள்ள, பிட்சாண்டார்கோயில் ரயில்வேநிலையத்தில் இறங்கிப் பிரம்பலூருக்குப் போகும் பெருவழியில் சிறுகனூருக்குப்பக்கத்தில் இருக்கின்றது.

பண்டைப்பெருமக்கள்பலர் தம்வரலாற்றுக்கருவூலமாயமைந்துள்ள புறநானூற்றின் 395-ஆம் பாட்டில்,

"செல்லா நல்லிசை யுறந்தைக் குணாது
நெடுங்கை வேண்மா னருங்கடிப் பிடவூ
ரறப்பெயர்ச் சாத்தன் கிளையேம்"

என்பதில் பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர் சாத்தனென்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் கீழ்க்குறிப்பிலும் "சோழநாட்டுப் பிடவூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்" என்று அவன்பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அப்பாட்டுடைத்தலைவனுக்கு, அவ்வூரில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள மாசாத்தனார்பெயரே இடப்பட்டிருக்கலாமென்று தமிழ்த்தெய்வமன்ன மகாமகோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் அப்பாடலின்கீழ்க் குறிப்பெழுதியுள்ளார்கள்

தம் ஊரில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள தெய்வத்தின் பெயரைத் தம் மக்களுக்கு இடும் வழக்கம் பண்டும் இன்றும் தமிழ்மக்களிடத்திற் காணப்படுவதொன்றேயாகும்.

இவ்வூர், இப்போது திருப்பட்டூர் என வழங்கப்படுகிறது. ஈண்டுள்ள ஐயனார்கோயிலிற் பல கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன. (ஐயனார்கோயில்களில் இஃதொன்றே கல்வெட்டுக்கள் அமையப்பெற்றதெனத் தோன்றுகிறது.) கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூர் 'பிடவூர்நாட்டுப் பிடவூர்.' என்று காணப்படுகிறது.

மேற்கூறிய புறநானூற்றுச் செய்யுளில் "உறந்தைக்குணாது...... பிடவூர்" என்று குறிப்பிட்டிருப்பதாலும், உறையூருக்குக் கிழக்கே வேறு பிடவூர் காணப்படாமையாலும், ஈண்டுக்கூறிய பிடவூரிலே ஐயனார்கோயில் சிறப்பாக இன்றும் விளங்குவதாலும், இதுவே மேற்கூறிய புறநானூற்றுச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டதும், பெரியபுராணத்திற் கூறியாங்கு மாசாத்தனார் திருவுலாப்புறத்தை வெளிப்படப்பகர்ந்ததும் ஆகிய பிடவூராகும் என்பது தேற்றமாம்.

இவ்வூர் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக் குரியராகிய வேளாண்பெருமக்கள் வாழிடமாயும், தேவார வைப்புத்தலங்களில் ஒன்றாகியும், 'பேரருளாளன் பிடவூரன்' என்று தேவாரத்திலும், பாராட்டப்பெற்ற தலைவனொருவன் வாழ்ந்ததாகியும் விளங்கும் சிறப்பமைந்ததாகும்.

21

காலம்.

வேலூர் S. M. D. H. ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
வித்வான். K. S. விசுவநாதசாஸ்த்ரி, P. O. L. அவர்கள் எழுதுவது.

[௫௦-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

பருவம்.

பருவமாவது; மாதம் இரண்டுசேர்ந்ததொரு காலப்பகுதியாம். இதனைப் பெரும்பொழுதென்று பழந்தமிழ்மக்கள் வழங்கினரென்றும் அப்பெரும்பொழுதும் ஒரு யாண்டின் ஆறில் ஒருபகுதியாகுமென்றும் முன்னருணர்ந்தோம். இப்பாகுபாடும் ஓர் யாண்டில் நிகழும் பல்வகை இயற்கைத்தோற்றத்தின் வேறுபாடுகளையும் அறுவகைப்படுத்தி அவற்றிற்குக் கார் முதலியனவாய பெயர்களும் குறித்து வழங்கியதால் எழுந்ததாகும். இக் கார்முதலிய பெயர்களும் அந்தந்தக் காலத்தினியல்பைத் தெரிப்பனவேயாகும். இப்பெற்றியனவாய பாகுபாடும் குறியீடுமே வடமொழியினும் காணப்பெறுகின்றன. ஐரோப்பியர்மட்டும் நான்கே பருவமெனப் பகுத்திருக்கின்றனர். அந்நாட்டினியற்கை அத்தகையதே போலும்.

நமதுநாட்டுப் பெருமக்கள் பண்டைக்காலத்திற் பருவங்குறித்தே பெரும்பொழுதைப் பெரும்பாலும் வழங்கிவந்தனர் என்றும் மிகத் தொன்மையதாய தொல்காப்பியமும் மற்றைய அகப்பொருளிலக்கணங் களும் அவ்வகப்பொருள் தழுவிய இலக்கியங்களும் பெரும்பொழுதைக் குறிக்கவேண்டுமிடமெல்லாம் கார்முதலிய பருவப்பெயராலேயே குறிக் கின்றன என்றும் முன்னரே தெரிந்தோம். சித்திரைமுதலிய மாதப்பெய ரால் இக்காலத்தைக் குறிப்பிடுவதும் சிறுபான்மை யுண்டு.

"நலமிகு கார்த்திகை நாட்டவ ரிட்ட
தலைநாள் விளக்கிற் றகையுடைய வாகிப்
புலமெலாம் பூத்தன தோன்றி" (கார் நா-26)

"தவத்தைந்நீராடுதல்" (பரிபாடல்–11–91)

"பாசி பாம்பிற் பனிச்சுனைத் தெண்ணீர்
தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும்
வெய்ய வுவர்க்கு மென்றனிர்" (குறுந்தொகை—196)

என் றிவ்வகையே வருவன மிகச் சிறுவரவினவே என்பதும், ஆங்கே யுணர்ந்தோம். சித்திரை விசாகம் முதலியன ரிக்வேதத்தில் நக்ஷத்திரமே குறிக்கின்றன. சைத்திரம் வைசாகம் முதலாய சொற்களே அங்குக் காணக்கிடைப்பனவல்ல. பருவப்பெயர்களாய வசந்தம் முதலியனகொண்டே காலங் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அம்முதன்மறையும் இவ்வகையிற் பழந்தமிழர்களோடு சிறியதோரொற்றுமையும் பெற்றிருக்கின்றது. காலஞ் செல்லச்செல்ல மாதவழக்குப் பிற்காலத்துத் தமிழ் நூல்களிற் பெருவழக்கினதாகின்றது. யஜுர்வேதத்திலிருந்து இவ்வியல்பு மிருந்து காண்பதும் நோக்கத்தக்கதாகும். இவையனைத்துஞ் சிறிது சிறிதாக மாதவழக்கு வளர்ந்து பருவப்பாகுபாட்டைப் பெரும்பாலும் மறைத்துவிட்டதென்பதைத் தெளிவாக்கும்.

யாண்டு.

இனி யாண்டென்பதென்னையெனின் இராசிமண்டலத்திலுள்ள 12 ராசிகளிலும் ஒருமுறை கதிரவன் ஒரு வட்டம் வருவானாயின், அல்லது கதிரவன் நிரக்ஷரேகையின் தெற்கேசெல்லும் தக்ஷிணாயனமும் வடக்கேசெல்லும் உத்தராயனமும் கூடிய ஒரு காலப்பகுதி கடக்குமாயின், அல்லது கார்முதலிய பருவங்களாறும் ஒருமுறை வரிசையே கடந்தனவாயின் அதனை யாண்டென்று குறித்து வழங்கினர். அதனை இக்காலத்தில் வருஷம் ஆண்டு என்ற பெயர்களால் வழங்குகின்றனர். பண்டைக்கால வழக்கில் யாண்டு அல்லது ஆண்டு என்பனவேயுள்ளன. இவ்விரண்டினுள்ளும் யாண்டென்பதே மிகத் தொன்மையதாகும். 'வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது', 'வேந்துறு தொழிலே யாண்டினதகமே' (தொல். பொருள். கற்பியல். 188–189) என்பனபோன்ற பிரயோகங்களைக் காண்க. இவ் யாண்டென்னுமொழியே பிற்காலத்தில் ஆண்டென்றும் மருவி வழங்கிவரலாயிற்று. இவ்விதமே யார்-ஆர் என்றும் யாறு-ஆறு என்றும் யானை-ஆனை என்றும் யாடு-ஆடு என்றும் மருவி வந்தன காண்க. யாண்டென்பதற்கு இடத்தின்மேல்நிகழும் ஐயம், வருஷம் என் றிரண்டுபொருள்கள் உள. இவ்விரண்டனுள்ளும் வருட

மென்னும் பொருளுணர்த்துமிடத்துக் காரணக்குறியென்றே கருதற்கிடமுண்டு. என்னையெனின் மக்களின் வாழ்க்கையரும்புங்காலமாவது அவர் இல்லறம் மேற்கொள்ளும் காலமேயன்றோ. அவ்வில்லறத்தவனே இயல்புடைய மற்றைமூவருக்கும் நல்லாற்றின்நின்ற துணையாகின்றான். அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை என்று உயர்த்திக்கூறும் ஏற்றமுடையது இல்வாழ்க்கையே. ஆகலின் இல்வாழ்க்கை மக்களுக் கிவ்வுலக வாழ்க்கையில் இணையற்றதோர் நல்லறச்செயலாகின்றது. அதனை இனிது நடத்துவதுதான் காதன்மனையாளும் காதலனும் கருத்தொருமித்தபின்பே கைகூடுமாதலால் அத்தகையநிலையைப் பெறுதற்கு மாந்தர் முதன்முதலாக முயற்சிப்பது யாண்டோ? எக் கார்காலத்திலோ? அக்காலந்தொடங்கியதோர் காலப்பகுதியினையும் யாண்டென்றே வழங்கினர்போலும். யாண்டென்பது இப்பொழுது பெருவழக்கினதன்றேனும், ஆண்டென்பது கொல்லமுதலிய சேரநாட்டில் இப்பொழுதும் வழங்கிவருகின்றது. இக்காலப்பகுதியினை உணர்த்தற்குரிய மொழிகள் வடமொழியிற் பலவுள. அவை வர்ஷ, சரத், சம்வத்சரம், அப்தம் முதலியனவாம். இவ்வடமொழிகள் வர்ஷ—மழை; அதனையுடையது வர்ஷம். ச்ரு—வருத்தல்; பனியினால் வருத்துவது சரத். அப்-நீர்; அதனைத்தருவது அப்தம் என் றிவ்வகையே காரணங் குறித்தனவேயாம். இப்பெயர்களுள் வருஷம் சரத் என்ற இரண்டும் ஒருபருவத்திற்கும் யாண்டுக்கும் பெயராகின்றன. வர்ஷரிது கார்ப்பருவம். வருஷம் யாண்டு. சரத்ரிது கூதிர்ப்பருவம். மற்றைய வசந்தம் முதலிய பருவப்பெயர்களுக் கித்தன்மையிலது. இவ்வியல்பினையும் தமிழர்கள் கார்முதலாகப் பருவங்களைப் பகுத்திருப்பதையும் காண ஓர் ஐயப்பாடு மனத்தே நிகழ்கின்றது.

இக்காலத்து நாம் வருஷாரம்பமாகக்கொள்ளும் சித்திரையே அக்காலத்தும் முதலாக இருந்ததாயின் இளவேனிலன்றோ முற்கூறப்படுதல்வேண்டும். அஃதின்றிக் கார்காலத்தை முதலில் ஏன் கூறுகின்றனர். வடமொழியிலும் கார்ப்பருவத்தின்பெயரே யாண்டிற்கும் பெயராக அமைதற்குக் காரணமென்னே? வசந்தத்திற்கு இல்லாத சிறப்பு வர்ஷத்துக்கு யாதுளது? ஆங்கிலேயர்களும் குளிர் (விண்டர்) காலத்தில் ஏன் யாண்டைத் தொடங்குகின்றனர். இவையனைத்தும் காண்பார்க்குப்

பருவம் பண்டைப்பாகுபாட்டினின்றும் தற்காலத் தொரு மாறுதலைப்
பெற்றிருக்கின்றதென்றே தோன்றும். இப்பொழுது நாம் சித்திரையென்
பது கதிரவன் மேடராசியில் இருக்கும் காலமேயாதலால் அம் மேடத்
தில் அவன் முதன்முதற் செல்லுங்காலத்தையே சித்திரைவிஷு என்
கின்றோம். அதனையே யாண்டின்முதலாகவும் கொள்கின்றோம். இவ்வாறு
கணிப்பது சௌரமானக்கணக்காகும். வேறுசிலர் பங்குனியுவாநாளின்
அடுத்த நாளையே சித்திரையின் ஆரம்பமென்கின்றனர். அதனையே யுகாதி
யென்றும், வருஷாதியென்றும் கொண்டாடுவர். இவர் கணக்கிடுவது
சாந்திரமானமுறையாகும். இவர் கொள்ளும் முறையிற் சந்திரனும் அந்
தந்த நக்ஷத்திரமும் கூடுகின்ற ஒரு சிறப்பைபற்றி மாதப்பெயரமைத்த
தொருண்மை யுளதேனும் வருஷக்கணக்கில் முற்கூறியதோ ரிடர்ப்பாடு
தோன்றவே சௌரமானத்தையும் தழுவிக்கொண்டிருத்தல்வேண்டும்.
நம்முன்னோர் கதிரவனது கதிநோக்கி யாண்டுக்கணக்கிடவே அவன் இராசி
மண்டலத்தை வட்டமிடும் காலமாகிய சற்றேறக்குறைய முந்நூற்றறு
பத்தைந்து நாட்களை ஓராண்டென்று மதித்தமையின் இவ்வளவினவான
சிலவருடங்களைக் கடந்துசெல்லும்போது வருஷந்தோறும் சில நாட்க
ளாகவும் சிற்சில வருஷங்கள் சென்றபின் சிலமாதங்களாகவும் அதிகப்
பட்டுத்தோன்றின. அதிகமாதமாகும்போது அதனை அதிகமாதமென்று
கழித்துவிட்டுச் சௌரமானத்தையும் தழுவிக்கொண்டு இருவரும்
ஏறத்தாழ ஒருதிறப்பட்டனர். சாந்திரமானத்தையே முழுவகையிலும்
கைக்கொண்ட முகமதியர் முதலிய வொருசிலர் நம்மினும் வேறுபடுவது
மலையிலக்கே. மோகரம் என்பது ஒரு மாதத்தின்பெயரே. அம்மாதத்திற்
கொண்டாடப்படும் அவரது விழா நமது கணக்கின்படியே நம்முடைய
ஒரு மாதத்திலேயே வராமல் வேறுபடுவதை வருடந்தோறும் காண்கின்
றோம். ஆகவே அவர்க்கு யாண்டுக்கணக்கில் மிகுதியும் வேறுபாடுதோன்ற
வே அவர் ஆட்சிபெற்றிருந்தகாலத்தில் தருந்த நூலாராய்ச்சியுடை
யாரைக்கொண்டு சீர்திருத்தஞ்செய்துகொண்டனர். அச்சீர்திருத்தத்
தின் அடையாளமே இப்போது செய்கின்ற பசலிக்கணக்காகும்.

இச் சாந்திர சௌரமானங்களேயன்றி வியாழனது கதிநோக்கிக்
கணிக்கின்ற பார்ஹஸ்பத்யமானமென்ற மற்றொருமுறையும் வட
நாட்டிலுளது. விந்தியத்துக்கு வடக்கிலுள்ளார் வியாழனைக்கொண்டு
கணக்கிடுகின்றன ரென்பதைச் சோதிடநூலோருரையாலு முணரலாம்.

அகத்தியர் விந்தியத்தின் செருக்கையடக்கியசெய்தியும் இதனை உறுதிப்
படுத்தும். வியாழன் ராசிமண்டலத்தை யொருமுறை வட்டமிடப்
பன்னிரண்டுவருடமாகும். ஆகவே ஒவ்வோர்ராசியிலும் அவனிருக்குங்
காலத்தை ஒவ்வோர் ஆண்டாக அவர் கணித்துக்கொண்டனர்போலும்.
ஆங்கிலேயர் ஒருவருடத்துக் கித்தனைநாளெனவும் ஒவ்வொருமாதத்
திற்கும் இத்தனையே நாளெனவும் முடிவுகட்டிவிட்டனர். அவர்கள்
வருஷத்திற்கு 365¼ நாளெனக்கொண்டு ¼நாளைக் கழித்து 365 நாட்களை
12 மாதங்களுக்கும் பங்கிட்டிருக்கின்றனர். நான்குவருஷத்திற்கொரு
முறை கால்காலாகக் கூடிய ஒருநாளையும் சேர்த்து 366 நாளாகக் கணக்
கிட்டனர். அஃதே லீப்வருஷம் எனப்படும். அவ்வருடத்தில் பிப்ரவரிக்
குத் தேதி 29ஆகும். ஆகவே ஞாயிறு, திங்கள், வியாழன் இவர்களை
எதிர்பார்க்கவேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கில்லை.

நாம் சித்திரையை வருஷாரம்பமாகக்கொள்வதுபோலவே கொல்லம்
ஆண்டு நமது ஆவணிமுதல் ஆரம்பிக்கின்றது. வடநாட்டு வணிகர்
களோ தீபாவளியிற் புதுக்கணக்கிடுகின்றனர். முகமதியர்களின் பசலி
ஜூலை முதல்தேதியிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது. இப்பொழுதைய
அரசாட்சியிலுங்கூட அரசாங்கவருஷம் (official year) ஏப்பிரல் முத
லாகத்தொடங்குகின்றது. ஆங்கிலேயரோ குளிர்காலத்தில் (winter)
அதாவது நமது மார்கழியில் வருகின்ற ஜனவரியிலிருந்து வருஷா
ரம்பஞ்செய்கின்றனர். இம்மாறுதல்களையும் தமிழில் கார்ப்பருவம்
முதலாகப் பருவங்களைக்கூறுவதையு மொன்றுசேர்த்து உன்னுமிடத்
தொருமுடிவுந் தோற்றுகின்றது. இப்பொழுது வழக்கிலிருப்பது
போலவே யாண்டு சித்திரையிலிருந்த தோன்றுதகால மொன்றுண்டு.
ஒருகாலத்தில் அது கார்ப்பருவத்திலிருந்தே தோன்றியிருக்கவேண்டு
மென்பதாய இம்முடிவினைத் தொல்காப்பியத்தினாலும், அதற்கு உரை
செய்த நச்சினார்க்கினியர்முதலானோருரையாலும், பண்டைத் தமிழிலக்
கண இலக்கியங்களால் உணரப்படும் தமிழ்வழக்கினாலும், வடமொழியி
லுள்ள சில குறிப்புக்களாலும், பிறவற்றாலும் ஒருவாறு நிறுவலாம்.

பண்டைத்தமிழர்கள் நிலத்தைப் பகுத்துக்கொண்டமுறையிற்
குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்ற வரிசையே ஏற்புடைத்தாயி
னும்., தொல்காப்பியர் அகத்திணையியலில்,

"மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமணை லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" (தொல். அகத். 5)

என்று முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென வரிசைப்படுத்தியிருக்கின்றனர். அவ்வகத்திணைக்குரிய பொழுதைப் பகுத்தடைவுசெய்யுமிடத்திலும்,

"காரும் மாலையும் முல்லை குறிஞ்சி
கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர்" (தொல். அகத். 6)

என முல்லையையே முதலாகவைத்து அதற்குரியபொழுது காரும் மாலையு மென் றிம்முறையே வகுத்திருக்கின்றனர். இவ்விடத் துரை செய்கின்ற நச்சினார்க்கினியரும் இவ்வரிசையே ஏற்புடையதென்றனர். அவர்காட்டும் அடைவு வருமாறு:—

"இனி முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்ற முறை என்னையெனின் இவ்வொழுக்கமெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய வொழுக்கமாதலின், கற்பொடுபொருந்திக் கணவன்சொற் பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ் செய்தன் மகளிரது இயற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. எனவே முல்லையென்றசொற்குப் பொருள் இருத்தலாயிற்று. 'முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்' என்பவாகலின்" என்பதாம். எனவே இவரது உரையும் மாந்தர் வாழ்க்கைதொடங்குங்காலம் இக்கார்காலமே யென்றும் அக்கார்காலமே யாண்டின் தொடக்கமாதல்வேண்டுமென்றும் நினைத்தற் கிடந்தருகின்றது.

மற்றும் அந்த நச்சினார்க்கினியரே "இக் காலங்கட்கு விதந்து ஒருபெயர்கூறாது வாளாகூறினர். அப்பெயர் உலகவழக்கமாய் அப்பொருள் உணாநிற்றலிற் கால உரிமை எய்திய ஞாயிற்றுக்கு உரிய சிங்க வோரைமுதலாகத் தண்மதிக்குரிய கர்க்கடகவோரையீறாக வந்து முடியுந்துணை ஓர் யாண்டாமாதலின் அதனை இம்முறையானே அறுவகைப் படுத்தி யிரண்டுதிங்கள் ஒருகாலமாக்கினர்" என்றுரைத்திருப்பதும் இக்குத் துணைசெய்கின்றது.

இதன்றியும் வடமொழி வர்ஷமென்பது கார்ப்பருவத்தையும் யாண்டையும் குறித்துநிற்பதும் இக் கருத்தை விளக்குகின்றது. "நீரின்றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும், வானின் றமையா தொழுக்கு" என்ற வள்ளுவனாரது வாய்மைக்கேற்ப உலகவாழ்க்கைக் கின்றியமையாத மழையுடையது வர்ஷரிதுவே (கார்ப்பருவமே); ஆதலால் அக்காலத்தின் சிறப்புநோக்கியே வருஷமென்று வடநூலார் அக்கார்ப்பருவப்பெயராலேயே யாண்டையும் குறித்தனர்போலும்.

இவைகளேயன்றி இதனை நிறுவுதற்குரிய பிரசான்றுகளும் இருக்கின்றன. நாம் தொடங்குஞ்செயலுக்கெல்லாம் காப்பாக முதலில் விநாயகரை வணங்குவது நம்மனோரியல்பு. அவ்விநாயகவணக்கமாக அமைந்த விநாயகபூசையும் கார்ப்பருவத்திலேயேயாதலின் ஓராண்டளவும் நாம் செய்யுந்தொழிலனைத்திலுக்கும் காப்பாய இதனை யாண்டின்தொடக்கத் தியற்றிவந்தனர் என்றுரைப்பதும் தவறாகாது. மற்றும் மறையோரெல்லாம் மறையோதத்தொடங்குவதும் (ஆவணி அவிட்டம் சிராவணம்) கலைகளின் கடவுளாகிய கலைமகளை வழிபடுவதும் இக்கருத்திற்கே துணைசெய்யும். கொல்லம் ஆண்டு ஆவணியிலிருந்து தொடங்குவதும் இப்பழக்கத்தைத்தழுவியதேயாகுமென்று கருதற்கும் இடமளிக்கின்றது.

இக்கார்காலமேயன்றி, சரத் (கூதிர்) காலமும் ஒருகாலத்து யாண்டின்தொடக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும் தோன்றுகின்றது. இக்கருத்துக்கும் நச்சினார்க்கினியரது உரை ஒருவாறு சிறிது உதவிசெய்கின்றது. "புணர்தலின்றி இல்லறம் நிகழாமையிற் புணர்தற் பொருட்டாகிய குறிஞ்சியை அதன்பின்வைத்தார்" என்ற அவரது உரையைச் சிறிது சிந்திப்போமாயின் குறிஞ்சியே மற்றெல்லாத்திணைக்கும் காரணமாதலின் அக்குறிஞ்சிக்குரிய சரத் (கூதிர்) காலமும் முதலெனக் கொள்ளப்படுவதிற் குறையொன்றுமின்றாம்.

மேலும் புறப்பொருளின் கூதிர்ப்பாசறை என்ற துறை 'கூற்றனையான் வியன்கட்டூர்க், கூதிர்வான் றுளிவழங்க, வாற்றாமை நனிபெருகவும் அயில்வேலோன் அளிசிறந்த—மனைக்கிழத்தியின் பிரிவிற் கிரங்குதலொழிந்த — செய்தியையுரைப்பதிலிருந்தும் இத்தகைய பிறவற்றிலிருந்தும் கார்காலம் முழுவதும் இல்லிருந்து நல்லறம்புரிந்து ஒருவன்

மழை ஓய்ந்ததும் மறுவருஷத்துக்குத் தான் தேடவேண்டிய பொருள் புகழ் முதலியனகுறித் தெழுந்தகுதியுடையது, கூதிர்காலமே என் றேற்படுகின்றது. கவிச்சக்கிரவர்த்தியாகிய காளிதாசனும் ரகுவம்சம் 4ஆவதுசருக்கத்தில் சாத் (கூதிர்) காலம் யுத்தயாத்திரையின்பொருட்டேவியது என்கின்றனன். ஆகவே மழை ஓய்ந்ததும் அவரவர் தங்கள் தங்களுடைய தொழில்களைத் தடையின்றி ஈடேற்றும்வகை துணைசெய்தற்குச் சாத்காலமே முதன்மையாகியதாதலின் அப்பருவம் முதலாகவே யாண்டைக் கணக்கிட்டனர் என்றுரைப்பதும் பிழையாகாது. வடநாட்டார் புதுக்கணக்கிடும் முறையும் இதனை வலியுறுத்தும். அன்றியும் வேதவழக்கிற் சாத்தென்பது யாண்டென்னும் பொருளிற் பெருவரவினதாகக் காணப்படுகின்றது. "நந்தாம சாத:சதம்" முதலியபலவிடங்களுண்டு. இக்குறிப்புக்களெல்லாஞ் 'சாத்' அதாவது 'கூதிர்காலத்திலிருந்து தொடங்கிய யாண்டுக்கணக்கு, 'வர்ஷ' அதாவது கார்காலத்துக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றும், அது தமிழ்நாட்டிற் கார்காலத்திலே நிலைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்றும் தோற்றுவிக்கின்றன. இக்கருத்தொடுபடுமிடத்துக் கலைமகள்வணக்கமாகிய சரஸ்வதிபூஜையை யாண்டு முழுவதும் தாம் கற்றகல்வியின் திறமையைப்பற்றிப் பலாறியக்காட்டு மொருகாலமாகக்கொண்டிருந்ததாக ஏற்படும். இக்காலத்தில் நவராத்திரி விஜயதசமிகளின் கொண்டாட்டமும் அக்கருத்தே தோற்றுவிக்கின்றது. ஆயினும் அவ்வருஷாரம்பம் கார்காலத்திலேயே நிலைபெற்றிருப்பதிலிருந்து நம்முன்னோர் இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்தலே ஏற்றமுடையதென்று கருதியமை தெரியலாம்.

இவ்வருஷாரம்பம் இங்கிருந்து சித்திரைக்கு மாறியது என்னையெனின் வேள்விகளை விரித்துரைக்கும் யஜுர்வேதம் 'வசந்தம்' அதாவது 'இளவேனிற்'காலத்தை வேள்விக்குரிய காலமாக வகுக்கின்றது. அவ்வசந்தமும் இன்னதென உரைக்குமிடத்துப் பங்குனிப்பூரணையின் அடுத்தநாளும் யாண்டின்தொடக்கமாகலாமென்று யாண்டின் தோற்றுவாயையும் சித்திரைக்கு மாற்றுகின்றது. இம்மாற்றத்தில் ஓரளவு நியாயமும் இருக்கின்றது. கதிரவனது கதிர்நோக்கி யாண்டைக் கணக்கிட்ட நம்முன்னோர் அவன் நமக்கு நேராகச் செல்லுங் காலங்களுள் ஒன்றாகிய ஐப்பசியை வருடத்திற்கு ஆரம்பமாகக் கொண்டனர். கூதிர்

காலத்தின் அம்முதன்மை பின்பு ஒழுக்கச்சீர்திருத்த மேற்பட்ட காலத்தில் கார்காலத்திற்கு மாறிவிட்டது. மேல் வேள்வியின்சிறப்பு மல்கிய மற்றொருகாலத்து அம்முதன்மை இளவேனிற்காலத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. அவ்விளவேனிலும் கதிரவன் நமக்குநேரே செல்லுங்காலங்களு ளொன்றாதலின் அம்மாற்றமும் தக்கதே என யாவராலும் மதிக்கப்பட்டது. கதிரவனது செலவும் ஐப்பசியில் முகிலால் மறைக்கப்பட்டு நன்கு காணப்பெறுமையின் சித்திரையே அதற்கு ஏற்றதொரு காலமாகவும் ஆகியது. அவ்விடத்தும் சாந்திரமானம் குறைபாடுடையதாகத் தோன்றவே மேடமும் கதிரவனும் ஒன்றுசேரக்கூடியதொருகாலத்தையே நாம் வருஷாரம்பமாகக்கொண்டிருக்கின்றோம்.

முடிவுரை.

ஈண்டுரைத்தவாற்றாற் காலத்தினியல்புதா னின்னதென்பதும், அக்காலத்தினிடத்து நாள்முதலிய பாகுபாடெல்லாம் இயற்கையமைப்பை ஒட்டி நமது வழக்கிற்காக நம்மாற் கற்பித்துக்கொள்ளப்பட்ட வெறுந்தோற்றமே என்பதும் ஒருவா றுணரலாம். இவ்வுணர்வுதான் என்னபயத்ததோவெனின், 'எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு', 'இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி, மாசறு காட்சி யவர்க்கு' (குறள். 355, 352) என்ற மறைமொழிகள் உண்மையறிவுதா னின்னதென்பதையும் அவ்வுண்மையறிவும் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாத தென்பதையும் தெளிந்த வறிவுடையார்க்கே நிலைத்த இன்பங் கைக்கூடுமென்பதையும் விளக்கியிருத்தலின் நாம் உலகியற்பொருள்களி னொவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்தறிவது இன்றியமையாததாயிற்று. இவ்வுலகியற்பொருள்களெல்லாம் திரவியம் குணம் கர்மம் சாமானியம் விசேடம் சமவாயம் அபாவம் என்ற வெழுகூறாக்கி அவற்றினியல்புகூறும் தருக்கநூலோரும் காலத்தை ஒரு திரவியமென்றனர். ஆகவே காலமென்னும் பொருள்பற்றி உண்மைநிலையுணர்வதும் வேண்டப்படுவதொன்றாயிற்று. அத்தருக்கநூற்பயன் கூறுமிடத்தவர் உலகியற்பொருளனைத்து முள்ளவாறுணர்ந்தபின்பே

இவையனைத்திலும் வேறானது மெய்ப்பொருளென்றுணர்வதும் அத
னிடத்துண்டாகிய மெய்யுணர்வு நிலைத்திருப்பதும் கைவரப்பெறு
மென்று மறைமொழிமேற்கோள்காட்டி நிலைநாட்டியிருக்கின்றனர். அவ்
வாறு நாம் மெய்ப்பொருளுணர்ச்சிபெறச் செல்லுகின்றவிடத்துக் காலத்
தின் உண்மையும் காண்ப தின்பம்பயப்பதாயவோர் நெறியாகின்றதென்
பது சொல்லாமலே அமையும். இவ்வுண்மைப்பொருளறியும் பணியிற்
சிறிதளவேனு மாற்றப்பெற்றதெனக்கொள்வார் கொள்க.

இன்றேல் நம்முன்னோர் அடைந்திருந்த தெளிவுநோக்கிப் பிறநாடு
களில் நாகரிகம் இன்னதென்றுமறிந்திராதகாலத்திலேயே (பல்லாயிரவரு
டங்கட்குமுன்பே) நமது தமிழ்மக்கள் சிறந்தநாகரிகமும் தெளிந்த அறி
வும் படைத்தவர்களாகத்திகழ்ந்தனர் என்றறிந் தகமகிழ்வார் மகிழ்க.

அதனையும் விரும்பிலரேல், நம்முன்னோ ரிவ்வளவு சிறந்த நாகரிக
மும் தெளிந்த அறிவும் படைத்திருந்தும் இப்பொழுது நாம் பேதை
யரைப்போற் பிறர்கையைப்பார்த்தவண்ணம அவர் நமக் கொன்றும் தந்
திலரே என்றேங்கியிருப்பதும் நமது குறைவேயன்றோ? என்று நம் முன்
னோரடைந்திருந்தநிலையினும் மேலானநிலையைப் பிறநாட்டினரினும் உயர்
வானநிலையை—அடைதற்கு நாம் முயலல்வேண்டுமென உழைப்பா
ருழைக்க. எவ்வகையிலேனும் இச் சிறுபணிதான் அனைவர்க்கும் பயன்
படுவதாகுமாயின் அஃதே யாம் பெறத்தரும் பேறாகுமென்பது துணிபு.
இறைவனும் அவ்வாறே அருள்புரிவானாக.

மஹாமஹோபாத்தியாய டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையரவர்களின்

80-ஆம் ஆண்டு நிறைவு வாழ்த்து.

பண்புயர்ந்த வேதியராம் பண்டிதரே இன்றமக்கோர்
எண்பதாம் ஆண்டு நிறை வெய்தியதே—கண்பரந்த
வையகத்தி லும்புகழோ மாமலையின் மேல்விளக்காய்ச்
செய்யவொளி வீசிநிக சென்று. (1)

ஆயிரத்தெண் ணூறுகழிந் தைம்பத்தைந் தாண்டினிலே
மாயிரு ஞாலத்தே வந்துதித்தோய்—தூயதமிழ்த்
தொண்டிற் சிறந்த சுவாமிநா தப்பெரியோய்
எண்டிசையும் நின்சீ ரினிது. (2)

உத்தம தானபுர மூர்ப்பெயரைக் கேட்டக்கால்
உத்தமரை யீன்றெடுக்கு மூரதுவே—உத்தமராம்
தந்தைக் குகந்த தனயனா வந்தனையால்
வந்தித்துக் கூறுதுமே வாழ்த்து. (3)

வேங்கடசுப் பையரெனும் வேதியர்செய் நற்றவத்தால்
பாங்குடனே வந்துதித்த பண்பனே—ஈங்குதமிழ்
நாட்டிற்கு நீபுரிந்த நற்பணியைத் தான்வரைய
வேட்டிலுங் காணா திடம். (4)

மணிமே கலைபதிற்றுப் பத்துயர்ந்த சிந்தா
மணியுஞ் சிலப்பதிகா ரத்தோ—டணிவித்தாய்
ஐங்குறு நூறும் புறப்பொருளும் பத்துப்பாட்
டிங்கிதமா கப்பதித்தா யீண்டு. (5)

பற்பலவாம் பட்டங்கள் பாரிற் பலர்வழங்க
நற்புலமை யோடிருக்கு நாதனே—சொற்புலமை
மிக்கவா மேதினியில் வேறொருவ ரொப்பில்லாத்
தக்கவா வாழியநீ தான். (6)

வித்துவ சிரோமணியாம் மீனாட்சி சுந்தரன்பால்
உத்தம சீடனென வுற்றிருந்து—வித்தையெலாம்
பற்றுடனே கற்றறிந்த பாவலா! நாவலா!
மற்று யா ருன்னை நிகர் வார் (7)

தொ. ரா. ப.

மஹாமஹோபாத்தியாய டாக்டர்
உ. வே. சுவாமிநாதையரிடமிருந்து
கிடைத்த பதிலின் நகல்.

TYAGARAJA VILAS,
Tiruvettiswaranpet,
Triplicane, 23—3—1935.

அன்புள்ள ஐயா,

தாங்கள் அன்புடன் அனுப்பிய வாழ்த்துப்பாக்கள் வந்தன.

தங்கள் அன்புடைமையை மிகவும் பாராட்டுகின்றேன்.

தங்களைப்பற்றிய முழுவிவரம் தெரியாமையால் முன்னமே பதில் அனுப்பக்கூடவில்லை. இப்போதுதான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ஹரிஹரஐயரவர்களால் தெரிந்தது.

அந்தப்பக்கம் வந்தால் பார்க்கிறேன்.

இங்ஙனம்
அன்புள்ள,
(ஒப்பம்.) வே. சாமிநாதையர்.
(True copy.)
T. R. P.

பாராட்டு.

சீர்மேவு தமிழ்ச்சங்க நூல்கள் சாலத்
திருந்திடவிந் நாளெங்குந் திகழச் செய்து
பார்மேவு மொளிபெற்றான் பலநூ லாய்ந்த
பண்டிதரும் பாமரரும் பரிவிற் போற்ற
நார்மேவு நலமலிந்தான் புலவ ரேத்தும்
நாமகளே நமதுதவப் பேறாய்த் தந்த
தார்மேவு தமிழ்விசயன் சாமி நாதன்
தமருடனே சதவாண்டு நிறைந்தான் வாழி.

கே. ஹி. சேஷையர்,
6. III. 35
(திருவனந்தபுரம்.)

உ

கலைசைக் கோவைச்

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

[எண் - பக்கஎண்.]

அக்கணப்பன்	36	ஆடியபாதர்	28	இளங்காளை	47
அக்காதரமொழித்	122	ஆடுங்கொலோ	17	இன்னுவொழிக்குங்	83
அகத்தார்க்கரியர்	95	ஆண்டகையார்	45	ஈட்டறம்	18
அஞ்சத்தனப்பர்	96	ஆதிநடேசர்	66	உடுக்குங்கலைகன்	24
அஞ்சானனங்	109	ஆமேவுபாலனையார்	118	உண்டோர்புதுமணம்	21
அடலேறதேறங்	33	ஆராமஞ்சூழ்ந்த	23	உத்தமர்போற்றங்	103
அடியார்க்கருளுஞ்	54	ஆரியரெங்கள்	110	உருக்கோவை	1
அண்டர்	29	ஆலைக்கழனி	30	உலகாளமைந்தன்	112
அணங்கமர்மாட	83	ஆவிணஞ்சேற்குங்	123	உலைவுற்றசாலன்னை	62
அத்தலையோரிரு	124	ஆழிப்புரிசை	61	உற்றூர்கள்வந்து	103
அத்திநிசாசரர்	122	ஆளாவெனைக்கொள்	16	ஊரார்சொற்றீமை	101
அதிர்ந்திமொழி	83	ஆனந்தக்கூத்தர்	91	ஊருவரத்தழை	40
அந்தமிழின்சுவை	106	ஆனேறமையர்	21	எங்களைகண்	19
அந்நாட்கலைசைத்	111	இக்கோவிருந்த	12	எடுத்தசிற்றில்லுங்	48
அப்பேறசென்னிக்	55	இகலிருணீக்கு	116	எம்பாவையேற்குங்	20
அம்மனையானவர்	62	இச்சிக்குமன்ன	67	எம்மின்னல்	102
அரக்கவிராம்பல்	29	இச்சைவநாதர்	117	எல்லாந்தெரிக்கு	34
அரணங்கள்சூழ்	42	இடங்கரநேகம்	53	எல்லாரும்போற்றுங்	54
அருக்கத்திபூண்ட	9	இடாரவதொன்	75	எவ்வழியுஞ்சுழன்	25
அருத்தியினீங்கி	62	இடையற்றகல்வி	121	எழுங்காதல்கூர	101
அருவன்றியேயு	24	இண்டைச்சடையர்	114	எற்பகலாளி	69
அருளுங்கலைசைத்	22	இணங்குமன்றே	60	என்னுன்வியப்பல்	68
அருளோடுவாழுங்	73	இத்திருவின்பொருட்	43	எனைப்பாதுகாக்குங்	72
அரையொன்றுநாகர்	26	இதம்புரி	85	எனையும்வந்தாண்ட	81
அரைவாயரவர்	96	இதைக்குறவேலிக்	30	ஏகனேகன்	107
அல்லாருங்கண்டர்	108	இந்தனஞ்சோறி	80	ஏட்டையைநீக்குங்	27
அலைமேல்வருமங்கை	40	இந்துறைமாடக்	14	ஏத்துமெய்யன்புடை	69
அவ்வனற்பழனக்	79	இப்போறிவிவட்	84	ஏந்தண்ணல்வேல	51
அளிக்குங்கண்ணுளர்	38	இம்மாதுநீயும்	93	ஏறும்புகழ்	46
அற்புதக்கூத்தர்	106	இரவலரம்பிறை	125	ஒருகயந்தள்ளி	94
அறவாணர்வாழுங்	55	இரவோர்க்குதவு	66	ஒருகாரணமுண்டு	73
அன்றிலம்பிள்ளை	34	இரும்புவிபோற்றங்	47	ஒருகாலகாலர்	51
அன்னின்றகண்டர்	65	இலலத்தமாரும்	76	ஒருகேடில்கொம்பர்	119
அன்னையொப்பான	9	இலக்கணமாடக்	53	ஒருதாதவைமுன்	120
அனம்போனடைச்சி	86	இலவாரிதழி	63	ஒருப்பாடுடன்	63
ஆசையுண்டேல்	126	இவருக்கணியும்	64	ஒருவாவிருதலை	79
ஆடல்வைவே	111	இவருடையாருயிர்	87	ஒறுத்தார்க்கொரு	115

ஒன்றாந்தாரதவர்	13	காவும்பர்பம்பும்	110	சீதக்கமலத்	15
ஓங்கற்சிலையர்	3	காளிதன்கேள்வர்	107	சீர்க்குன்றனைய	72
ஓங்காரரூபர்	109	காற்றயிலுகர்	26	சீரின்பாப்புடை	7
ஓங்குங்கலைசைத்	56	கும்பங்கொடுத்த	126	சீறூடரவம்	70
ஓராட்டிபாகர்	94	குயிலேயனையசொற்	52	சுடர்ப்பாலைவன்னி	89
கங்காளவேடர்	57	குயின்றூறு	71	சுத்தங்கொடுக்கும்	9
கங்கைச்சடையர்	103	குருமணியன்ன	87	சுராதிபர்போற்றங்	49
கட்டாரழலையைக்	31	குருவாய்வர்	101	சுற்றம்பரிசனத்	40
கட்டாரியாதி	125	குழைவிட்டகாதர்	50	சூடக்கண்டாய்	2
கடல்வண்ணன்	112	குறப்பேதையர்க்கு	59	சூடகக்காந்தண்	10
கடுத்தார்மனம்	93	குன்றேவிற்கொண்ட	58	செங்கேழ்தழி	28
கண்டகங்கொண்	100	குனித்தருள்கூத்தும்	71	செங்கையிலாடுங்	112
கதிக்கன்பர்தேடுங்	72	கூசாமலேதிலன்	99	செஞ்சரணன்பர்க்	27
கதிரார்கணிச்சிக்	54	கூடாதவெம்பகை	128	செண்டாடு	5
கம்மூர்கண்	9	கைப்பாகும்	40	செப்பனைவோர்களுங்	39
கம்மேகவண்ணனுங்	99	கோப்பிடுமெஞ்செவிப்	35	செம்பார்களிம்பெனச்	8
கயத்தாந்தெவ்வலர்	55	கொய்யுமலர்ச்சுனை	59	செம்மேனியப்பர்	118
கரத்திற்கபாலர்	95	கொவ்வைகொள்	61	செய்யகத்தே	68
கருத்தம்பி	70	கொழிவான	64	செய்யாமொழியர்	56
கருகட்டகண்டர்	46	கோட்டாலமர்ந்த	61	செருத்துணையாய்	125
கருப்பாலையார்க்கும்	41	கோதைத்தவிர்க்கும்	89	செவ்வாய்தனக்கு	55
கரும்புள்	116	கோவுந்தனமு	117	செவ்வேலையைத்து	61
கல்லாரக்கண்ணி	37	சுகாதரெங்கள்	105	செழுந்தேஞ்சிகழிகை	58
கல்லாரவாவி	14	சங்கத்திலோர்	80	செழுமைமகந்தாத	74
கல்லாலரெங்கள்	50	சங்கதிர்வாவிக்	48	செறியாரபார	66
கலுழங்கைக்	119	சங்குலம்போடைக்	50	செறியும்பசும்பொழில்	7
கலைப்பாவலர்சூழ்	112	சங்கையிலா	89	செறுமாமதக்களிறு	48
கள்ளார்க்குவதர்	89	சசியார்புரிசை	91	சேகாந்தருக்கள்	5
களக்கத்தரசெங்	67	சடைகெடுமேலி	44	சேணுற்றமாடங்கள்	13
களியானைத்தோலர்	35	சரமேவிழிக்குஞ்	17	சேணேறபொன்	64
கற்றவர்வாழும்	69	சரியாங்கறிங்குதம்	56	சேலொடுவெண்டனை	28
கற்றிலகண்கள்	35	சற்றிடம்யான்	17	சேற்றம்புயத்	18
கனக்கறைக்கண்டர்	84	சிங்கம்பிடிக்க	8	சொல்லரிக்காடும்	65
காசினின்மென்மைக்	33	சிங்கியங்கண்டர்	25	தகட்டிதழ்க்	10
காணினுங்கேட்கி	90	சித்தாங்கலைசை	60	தங்கச்சிலையர்	115
காதார்குழையர்	9	சிதம்பர்க்கரியர்	114	தங்காப்பு	86
காமனைக்காய்ந்த	10	சிந்திக்குகேரும்	63	தண்டகாரடர்	42
காயவெள்ளம்	11	சிலைக்கேயொப்பாம்	21	தண்ணூர்பதங்கம்	90
காயிலைச்சூலர்	85	சிலைவளையாழி	52	தண்ணுறருடும்	108
கார்மாதை	23	சிவங்காட்டிய	82	தண்ணுறவாயுமிவ்	18
கார்வாழுங்கண்டர்	74	சிவமுதலாந்தென்	107	தத்துவக்கூட்டம்	100
காரம்பிரிவர்	15	சிவையொருபாகர்	12	தமக்காருகேரில்	117
காராருங்கண்டர்	20	சிற்பத்திற்செய்த	7	தனவேந்தர்	5
காவாமற்காக்கும்	25	சிற்பாணுரொஞ்	20	தன்கையிற்கங்கொள்	82
காவியப்பாக்கொள்	41	சிறையுந்தீர்த்	83	தன்னிடைத்தோன்	88
காவினைச்சூழ்ந்த	49	சினக்கோலமால்	127	தன்னேரிலாத	80

தனியானுகக்குங்	47	தோகாயுன்மூரற்கு	42	படைகொண்ட	106
தாரேறவண்டினம்	77	தோட்டார்குழலிக்	30	பண்ணவர்போற்றங்	51
தாரோதிமங்கை	128	தோயுந்தண்பாலி	111	பணமாசுணத்தர்	110
திகிரிகின்றோட்	41	தோயும்பொழுது	45	பணியாபரணர்	18
திடத்தாய	16	நங்கான்மூளை	116	பத்திக்கிரங்கு	19
திண்டேருலாவு	19	நஞ்சாருங்கண்டர்	52	பந்தத்தைநீக்கும்	109
திரணபெருவிந்த	8	நடங்காட்டும்	5	பலரைப்புணர்ந்த	4
திருத்தங்கு	1	நடிக்குந்தயாளர்	39	பன்னூறங்கை	36
திருந்தனமென்	76	நதிபொதிவேணிக்	49	பனையையிடங்கொள்	47
திருந்தார்புரம்	31	நந்தாதசெல்வக்	41	பாங்காடும்	31
திருந்தாரியந்தமிழ்	65	நம்மலர்தீர்க்குங்	26	பாண்டரங்கஞ்	103
திருந்தேற்கருளும்	95	நலசத்தியர்	2	பாதபத்மங்கள்	92
திருப்பங்கயத்தடஞ்	118	நலத்தினிளுட்டல்	110	பாரேழுந்தந்த	104
திருமங்கைபாகர்	46	நலம்பரவுந்தென்	84	பாலாம்பகத்தர்	43
திருவார்கலைசை	57	நவசத்திகட்கும்	109	பாலிநன்னாடர்	119
திருவாளர்வாழும்	45	நளிசேர்மதிச்	67	பாவந்துமிக்குங்	22
திருவேள்வி	124	நற்றயல்பாகம்	102	பாவாயுறகுழல்	97
தீங்கையெல்லாஞ்	24	நற்றேவர்சூழும்	85	பாற்கங்கைசூடுங்	75
தீயாடுசெங்கை	39	நறுங்களம்போருக	49	பானற்கண்ணாய்	120
தீராப்பழவினை	116	நன்னறும்போது	36	பிஞ்சுநிலாவணி	99
தீவணமேனிச்	102	நன்னுதற்பாவை	105	பிடியேநடை	18
தீவலவேலன்ன	123	நனைப்போதணியு	43	பிரிவைக்கருதிக்	94
துகளேதரிக்கும்	98	நாகந்திசைகொள்	37	பின்னுஞ்சடையர்	108
தூக்கமுற்றூரிற்	23	நாதஞ்செய்பாதர்	12	புரகரரெங்கள்	97
துண்டற்கரிய	90	நாந்தஞ்சமாக்	92	புற்றூடரவர்	74
தெரிதமிழார்ந்த	100	நாரங்கொள்	28	புனைந்துமந்தாகினி	81
தெருள்வான்	32	நாரமில்லா	96	பூதவனீசர்	90
தெழியாவருபடை	104	நாலாறநல்கும்	17	பெண்பாலுகந்த	48
தெள்ளம்பணி	53	நாவலர்போற்றங்	60	பொன்மேடை	113
தெள்ளும்வெண்	126	நான்மேனுனக்	68	பொன்னங்கொடி	93
தெளிவார்க்கருளுங்	86	நானோர்குறியினை	56	பொன்னுலகோ	2
தென்சாமகண்டர்	77	நீதிவாய்த்த	13	பொன்னூற்றமார்பன்	87
தென்மாலையுண்ணும்	44	நிழலார்மழுவர்	36	பொன்னொன்றிலாத	45
தென்றிருத்	70	நிறப்பதுமானன	58	போதாந்தர்	81
தென்னூர்கலைசைத்	31	நின்வண்ணமேனுற	82	மகமேருவில்லர்	29
தேங்காவும்	70	நீடுபொன்மாடக்	4	மங்கலமோங்கும்	64
தேங்கியநீரொலி	20	நீணாகம்பூண்ட	77	மஞ்சிவர்மன்றமுங்	98
தேசிகவாழ்வு	127	நீர்த்தண்சுனைத்	97	மட்டிட்டகோதை	53
தேய்ந்தநுண்	27	நீராடும்வேணி	11	மடலவிழ்கோதை	122
தேவாதிதேவர்	8	நீளுஞ்சுனைக்கயல்	59	மண்ணிற்சிறந்த	91
தேறற்கடிமலர்	74	நெய்யிலைச்சூலர்	22	மத்தம்புனையுங்	33
தேனேறய்யானம்	30	நெருங்கலைவாரி	14	மதத்தானையீருரி	67
தோகைக்கிடர்தந்த	6	நெறித்தமெல்லோதி	34	மதலையைச்சூடுங்	114
தொடையார்குழலி	88	நெறியாய்ந்த	118	மந்தியம்போதி	76
தொல்லறமோங்குன்	122	நோக்கிநல்லான்	95	மந்திரரூபர்	37
தொழுதாயிரங்	3	படித்திருவாவிக்	73	மயலேறசிக்கை	104

மருப்பொதி	28	மைக்குற்றநீக்கும்	127	விண்ணேறசோலை	60
மருவணிமாலை	128	மைந்தானை	38	விராலாழிவின்மணித்	52
மருவில்வஞ்	88	மைந்தோதிவில்லர்	16	விரவியபேமற	105
மல்லோங்கெயில்	101	மைப்படியாரயிற்	75	விரையுந்தகூந்தல்	124
மலவிகன்மாற்றல்	111	மைவாருமல்லல்	91	வில்வேளுமந்த	92
மலையத்தருவன	38	வடிவாள்விழி	115	விலக்கேயெனைக்	16
மறலியைக்	113	வண்டமிழ்கூரும்	88	விழுயெறநெற்றிக்	65
மறப்புகுதாத	2	வண்டாடுஞ்சோலைக்	68	விழுத்தவஞ்செய்	57
மறைமொழி	85	வண்டேதையபாலி	78	வினைக்காத்தர்	6
மன்றலம்புன்னை	82	வம்பார்தனத்தி	78	வெங்கோனரிதிரி	59
மன்றுடவல்ல	38	வயவாணயனி	121	வெண்டலைமாலைக்	50
மன்னுந்தமிழ்த்	66	வரம்போதருமன்ப	77	வெண்ணைந்தின்	71
மாடையினுற்ற	79	வல்வினை தீர்கரு	121	வெண்ணிறணியும்	84
மாயம்புகுந்த	104	வலித்மெதன்னை	19	வெம்போதிபூண்ட	54
மாலாதரிகரும்	42	வள்ளித்தண்	43	வெல்லும்படைமதன்	69
மான்றுவுமத்தர்	73	வனைத்தனையோபல	14	வெள்ளாறருமெ	29
மீடியைத்தூரத்தும்	25	வளையாதருலர்	21	வென்னைவண்டேர்	44
முச்சோதியங்கட்	92	வாடியவைந்தினை	78	வெய்வார்மென்றே	33
முடிகொண்டு	94	வாதவராலொடு	6	வேயுங்கரும்பும்	98
முதகாரணனும்	93	வாமம்பெறநின்	87	வேயோவெனும்	57
முருக்கலர்வெண்மை	22	வாராளொருவினை	35	வேர்கோடிகொண்ட	68
முருகுஞ்சாரும்புஞ்	82	வான்மூன்றநாலர்	98	வேலாடுகண்ணி	75
மூவாமருக்தெனன	106	வாருடார்ருபூவ	32	வைப்பார்வையிற்	11
மெல்லியலாய்	51	விடையாளர்	4		

ஆயர் 219
ஆயிரக்கலநெல் உதவல் 1505
ஆயிரங்கண்ணோன் 201
ஆயிரங்கதிராழி 125
ஆயிரத்தளி 906 [சொல்லல் 1797
ஆயிரத்தெட்டடி எதிர்கொளவரச்
ஆயிரத்தென்மர் 895
ஆயிரம்பிறைகாண வாழ்தல் 1763
ஆயிரமும் காணுக்காற்சொல்லல் 681
ஆயிரவிழியான் 1186
ஆயிரவேலியயிரூர் 890
ஆயினும்-ஆயின் 711
ஆயுண்மறை 1676
ஆர்க்காடு பக். 593
ஆர்ப்பாகைக்கோன் 1651
ஆர்மலைந்தாடுதல் 718
ஆரணசாரம் 1839
ஆரணன் 1760
ஆரணி 1651
ஆரத்தாற்றீமூட்டுமெய்பொதியில் 678
ஆரம்-ஆழியுறுப்பு-168;-ஆத்தி 576
ஆராதனை அறியாமை 20
ஆராவமுது 59
ஆரிடச்செய்யுள் 2135
ஆரிடநான்மை 170
ஆரிடப்போலி பக். 620
ஆரிடம் 1709
ஆரிடவாசகம் 620
ஆரிடவெண்பா 1811
ஆரியசக்கரவர்த்திகள் பக். 637
ஆரியசேகரன்-1205-7, 1526
ஆரியகன்று தமிழ்தீ தென்றது 1395
ஆரியப்பப்புலவர் 1635
ஆரியப்பேய் 281
ஆரியமன்னர் 985
ஆரியமுனி 2088
ஆரியர்(தேசத்தார்) 897;—தண்டு
ஆரியன் 1204 [பட்டமை 901
ஆரூரில் காளமேகம் பாடிய பாட்டு
ஆரோதன்மைந்தன் 1527 [1598
ஆல்விழுது உவமை 1373
ஆலங்குடிக்கோன் 1047
ஆலஞ்சேரியயிந்தன் 1391
ஆலி 1862
ஆலிங்கம் 1346
ஆலிநாடன் 24, 600
ஆலினாசிலைசோமின் இருளின் விரிந்த
ஆலைப்பதி 1240 [பொருள் 2018
ஆலைப்பலாவாக்கல் 259
ஆவடுதுறை 1719, 2063
ஆவடுதுறைசை 1972
ஆவணாழிகை 702
ஆவிப்பலி பக். 560
ஆவின்கொடைச்சகரர் 1519
ஆவூர்வீரையன் 1259
ஆழ்வார்கள் காலநிலை பக். 585
ஆழ்வார்திருநகரி 1718
ஆழ்வாரும் அன்றீன்ற கன்றும் ஒப்பு
ஆழித்தேர் 1638 [446
ஆழியிழைத்தல் 979
ஆளவந்தார்மாதவபட்டர்-1652, 1654
ஆளவந்தான் 1654
ஆளி-தர்க்கையூர்தி 113
ஆளுடையநம்பி 1876
ஆளுடைய பாவை 1079
ஆளுடையபிள்ளையார் 1874
ஆளுடையரசு 1875
ஆளுடையார் 1216, 1381
ஆனோலை மார்பிற் செய்தல் 1158
ஆற்பதம் 1153
ஆற்றங்கரைத்தலைவர் 1785
ஆற்றக்குடிப்போர் 882
ஆற்றறு 356
ஆற்றளிமெணல் உவமை 240
ஆறகழூர் பக். 612
ஆறகளூருடையான்வாணகோவரை
ஆறறிமாந்தர் 140 [யன் பக். 600
ஆறுயிரம் 1760
ஆறில்வழி யாறதோற்றுவித்தல் 349
ஆறிலொன்று அரசர்க்கு 580-1
ஆறகாற்பீடம் 1198, 1705
ஆறறிலை 140, 295
ஆறை 1192, 2106;—எல்லன் 1228;
—ஏகம்பவாணன் 966;—மகதேசன்
1190;—வாணன் 1189, 1192.
ஆறையர்கோன் 1185
ஆறைவாணனை வென்றவன் 1348
ஆன்வாழ்த்து 219
ஆனந்தகூத்தர்(வீரை) 1786, 1966
ஆனந்தஞ்சேர்தல் 1396
ஆனந்தத்தாண்டவநம்பி பக். 636
ஆனந்தமடம் 1586

87

ஆனந்தயூதன் 1790
ஆனந்தரங்கபிள்ளை 1355-60
ஆனிமுற்கடவுள் 8
ஆனூலகம் 577
ஆனை வயிற்றின் உயிரிழப்பது 385
ஆனைமிடக்தாற்போன்ற பாறைக்கல்—
ஆனைச்சேவகன் 784 [1030
ஆனைமுகன் 93, 96
இருகரையின் மாண்பினை கிற்றல்
இச்சிச்செனல் 1424 [உவமை 679
இச்சித்தல் 282, 1249
இசிக்குது 1908
இசின்-அசை 459
இசைநுணுக்கம் 1884
இசைபாயிரம் 1469
இசைராமாயணம் 1344
இசைவிளக்கேற்றல் 938
இஞ்சியின் நறுநாற்று 262
இட்டடைச்சொல் பக். 609
இடக்கையாற் பரிசில்பெறல் 1184,
இடகர் 1005 [1577.
இடபதேவனார் 1663
இடபுத்துவசம் பக். 584
இடமணித்தென்றல் 2187
இடர்க்காய்வை 1120, 1145
இடாமுண்டகெற்றி 45
இடிக்கொடி பாண்டியனது 888, 889
இடிகரை 281
இடியுருமேற்றியகோன் 888, 899 பக்.
இசைதல்-வருந்துதல் 1576 [587
இடைக்காடர் 1422-5; பக். 427
இடைச்சங்கம்—அரங்கேறிய புலவர்;
— இரீஇய பாண்டியர்; — இருந்த
காலம்;—வயிர்த்தேறினர்;-புலவர்
இடைதுறைநாடு 782 [வரலாறு 1884
இடைப்பிள்ளைகளும் வம்பலும் 1503
இடைமடுத்தல்-இடைச்செருகல் 1549
இடையளநாட்டு மணக்குடி 1535
இடையும்வெயின் நமுத்தலும் 1575
இடையனூடு பக். 628
இடையாவத்தான் 1882
இணையாரமார்பன் 1186; பக். 598
இதழ்வைடைதயரேனர் 554
இதழி 46
இதற்கிதுபலையெனல் 412
இதனின் இது நன்றெனல் 402
இதனெடு இது நீங்குமெனல் 409
இந்த 1391
இந்தளூர்காடு 1219
இந்திரசமானன் 1047
இந்திரபோகன் 1356
இந்திரர் 188
இந்திராதன் 782
இந்திரன் — அமுதமீட்க எழுந்தது
220; — ஆரந்தாங்கிய பாண்டியன்
782, 892, 896, 906, 931;-நகரை
முசுகுந்தன்காத்தது 220;-புத்தரை
யேத்தல் 201; — முடிமேற் பாண்
டியன் வளையெறிந்தது 872, 966;
—மைந்தன் 75;—வார்த்தை 1847.
இந்திரியமைந்து 247
இந்திரை 1194
இப்பியீன்ற நித்திலம் 683
இம்முடி 1338
இம்முடி மசக்காளி 1348
இம்மென் முழவு 989
இம்மெனல் 1590
இமசேதுபரியந்தம் பக். 285
இமயக்கிழவி 113
இமயந்திரித்த செண்டு 777
இமயம் ககேற்கு உவமை 740
இமயமடக்தை—சயமகள் 897
இயக்காசர் 168
இயக்கர்-ன்—159, 1527
இயக்கியர் வரையில் வாழ்தல் 2170
இயக்குபுடையாரவம் 4789
இயமானன் 37
இயல்புளி 2077
இயல்வாணர் 1848
இயலொழுக்கம் 167
இயற்காட்சி 167
இயற்சொல் 2077
இயற்பா பக். 428
இயுன்ஞானம் 167
இயன்மொழி 586-8
இரகுநாதசேதுபதி 1287-95, 1298
இரகுவமிசம் 1674
இரசகுளிகை 1974 [1694-6
இரசை வடமலையப்பபிள்ளை 1320-7,
இரட்டபாடி கொண்ட சோழன் 784
இரட்டபாடி யெழரையிலக்கம் 780,
782, 786.

இரட்டமண்டலம் 784
இரட்டர் 786
இரட்டையர் 1199-21, 1570-81;—
ஆறவிலகப்பாடியது பக். 21 —
இயற்பெயர்கள் பக். 630—கலம்ப
கம் 1804;—வாக்கு 286-7,1199,
பக். 88, 427, 540.
இரண்டாமாறவர்மன் 867-8
இரண்டாந்திருவந்தாதித்தனியன் பக்.
இரண்டு—குறள் 1128 [431
இரண்டுபடுதல் 1007
இரண்டேர் 396
இரணசூரன் 782
இரணியகர்ப்பம் 889
இரணியன் 825, 1511
இரணோதயம் 892
இரத்தாக்ஷி 956
இரத்தினகவிராயர் 1693-5, 1736
இரத்தினத்திரயம் 167
இரதவாதம் 1741
இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்ளல்
இரவணப்பபூபன் 1793 [1406
இரவிகுலசேதுபதி 1762
இரவிகுலோத்துங்கன் 1489
இரவிசோழன் 8356
இரவிமைந்தன் 753
இராஜூரெரிகொளுவுதல் 439, 443
இராகவன் 1528
இராகவையங்கார் (ரா. மகாவித்வான்)
பக். 617, 625-6, 635
இராசகண்டரவன் 793
இராசகுலதிலகன் 648
இராசகேசரி 785
இராசகேசரிவர்மன் 783, 819, பக்.
இராசசர்வஞ்ஞன் 1047 [522
இராசசிங்கப்பெருங்குளம் 892
இராசசிங்கபாண்டியன் 892
இராசசிங்கன் 892, 1222
இராசசின்னங்கள் 786, 791
இராசணன் 799
இராசபரிச்சின்னம் 784
இராசபவித்திரப்பல்லவதரையன்
இராசமகேந்திரதேவன் 785 [1569
இராசமகேந்திரன்வீதி 24
இராசமய்யன் 786
இராசராசசோழன் 833;—I. 780,
இராசராசனுலா பக். 574 [1047
இராசராசேசுவரி 1300
இராசாக்கன் 1735
இராசா புலவர்க்குக் கைகொடுத்தல்
இராசாவின் வேலை 1126 [1475
இராசேந்திரசோழதேவன் 782, 784,
இராசை 938 [792
இராமகதை 744, 1517-8, 1765.
இராமகீர்த்தனை 1763
இராமகுடம் 783
இராமகோத்திரம் 2089
இராமசந்திரகவிராயர் பக். 71
இராமசரிதம் 744, 1515
இராமநாதபண்டாரம் 1915-7
இராமநாதபுரம் 1961 [பக். 608
இராமப்பய்யன் 1272, 1338, 1340,
இராமபத்திரதீக்ஷிதர் 1708-9; பக்.
இராமபாரதி 1775-6 [638
இராமலிங்கதரிசனம் 1284
இராமன் 745, 1038, 1654;—ஆற
மாதம் சுக்கிரீவன்மலையில் தங்கி
யது 1004;—இலங்கை கடந்தது
481;—காடுறைந்தது 482;—தம்பி
747;—மதியுடம்பாடு 688
இராமன் சிவிலிமாறன் 1622
இராமனாசிங்கன் 1985 [688
இராமனுஞ் சீதையும் மதியுடம்பட்டது
இராமனுடன் பாமாலை சூடுங்குலம்
இராமாவதாரம் பக். 543 [1132
இராமானுசாரியதிவ்யசரிதை பக்.
இராமாயணக்கடல் 1763 [429
இராமாயணக்கவிருன் 1765
இராமாயண காண்டம் கதைமுதலிய
வற்றின்தொகை 1520 [லல் 1678
இராமாயணம் அவதாளித்தச்சொல்
இராமாயணம்-வாசிட்டம் 1654
இராமாவதாரம் 1514-20
இராமானுசர்பாகரம் 1896-5
இராமீசர் 1915
இராமேச்சரக் கோவை 1664
இராமேச்சரத்திருப்பணி 1808
இராமேசம் 87
இராயர் 1646
இராயவேலூர் 1300

இராவணன் 936, 1515-6;—இலங்
 கையில் கொச்சிவகுத்தது 461;—
 கைலை எடுத்தது 482.
இராவணற்குப் பகைச்சேனைவரவை
 ஒற்றன் அறிவித்தது 745;
இரியன்மகளிர் 493
இருகன்றினொன்றிழந்தகற்றாப்போற்
இருகாலாவதும் 783 [சிறல் 471
இருகுண மொருமையிற்கிளத்தல் 140
இருகையுடையேன் ஒருகையுடைய
 தெறிவலோ என வீரன் கூறல் 525
இருங்குன்றம்-சைனர்க்குரியமலை 183
இருசமயவிளக்கவாசிரியர் பக். 635
இருடிங்கம் 782
இருத்தி 170 [உவமை 633
இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளெறும்பு
இருதாளைத்தலைவரும் பொருதவீழ்
 தல் 761 [168
இருதுணிவு ஒருபொருட்கு இயல்கை
இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியார்
 1384
இருநாழி செல்லால் உமை அறம்வளர்
இருங்கிக்கோன் 837 [த்தது 107
இருப்புமணியும் தன்தலையும் வீரன்
 கொற்றவைக்கு உதவல் 425
இருப்பைப்பூப் : பிடியின்கோட்டை
 யொத்தல் 1394
இருபத்தொருகால் அரசுகட்டவன் 782
இருபா (இருபாவிருபஃது) 2044
இருபிறப்பாளர் 1122 சைனரில் 140
இருபுறவாழ்த்து 1038
இரும்பல்காஞ்சி பக். 23
இரும்பாபுரி 2148
இரும்பொறை 1429
இருமல் 2150
இருமணம்படுதல் 338
இருமுடிச்சோழன் 784
இருவகைப்பண்பு 139
இருவருந்தபுநிலை 541
இருவினை 139, 146, 186
இருள் - குற்றம் 166, 269.
இருள்கொடிமேற்கொள்ளல் 974
இருளிலிட்ட இருண்மயிருவமை 269
இருளுண்ணல்சமணர்க்கு விலக்கு 180
இரேச்சயன் 786
இரேணுகர் 1949
இரேவதிநாள் 569
இரையூர் 1320—3 [மடமை 264
இல்லஞ் சிறியாரைக்கொண்டுபுகலின்
இல்லது நாடுமின் 294 [பவள் 871
இல்லந்தோறும் இளவேனில்மலர் விற்
இல்லாராய் இன்பமுவத்தல் பழி 292
இல்லாளைக் கோலாற் புடைத்தலின்
 மடமை 292
இல்லையின் இனிமை 1405
இலக்கங்கொண்டு நாரையெறிதல் 349
இலக்கணக்கவிஞர் 366, 1251
இலக்கணக்கொத்து 1717—19
இலக்கணத்தைத்தொகைவகைவரியிற்
 செய்தமுன்னோர் 1389
இலக்கண தீபம் பக். 543 [1718
இலக்கணவிளக்கம் 1711—12,1716,
இலக்கமாறுதல்-அவதானவகை 1795
இலக்குமணன்-இலக்குவன் 346,1528
இலக்குமணபிள்ளை 1790
இலங்காசோகம் 782
இலங்காபுரம் 1479
இலங்காபுரி 936 1281
இலங்காபுரித் தண்டநாயகன் பக். 613
இலங்கை 461, 784, 1220, 1676;—
 அரண் 890; — இடித்தது 813;—
 இராமன்கடந்தது 481;—காவலன்
 897;—கோயான் 1254;—வேந்தன்
 461, 1635. [277
இலங்கைத் தவலிகாவாசாஸனம் பக்.
இலச்சைகேடன் 1609
இலந்தைப்பதி 2123
இலம்பூர் 1743
இலவம்பஞ்சாகப்பறத்தல் 1286
இலவுகாத்த கிளி பக். 540
இலவுவாய்ச்சியர் 1402
இலாடர் 801
இலாமுரிதேசம் 782
இலாயம் 1605
இலிங்கப்பமஹிபாலன் 1763
இலிங்கபுரம் 1907
இலிம்பங்கம் 782
இலைக்கறி 1403
இலைச்சமடன் 1037; பக் 595
இலைஞெமல் 493
இவை பலர்பாலை உளப்படுத்தல் 1430
இழுமெனல்-விரைவுக்குறிப்பு 497

இழைகொண்டான்றடுதல் 349
இளக்காரம் 1276
இளங்கோ 673;—பருவம் 799
இளங்கோவடிகள் 1432—3
இளசையெட்டமன் 1363
இளஞ்சாத்தன் வேட்டன் 768
இளஞ்சூரியர் முதுசூரியர் 1570
இளந்தலை 1745
இளந்திருமாறன் 1384
இளந்திரையன் 978
இளநாகர் 1384
இளம்பூரணம் 1719
இளமைநிலையாமை 305
இளமைவீணாகுமிடம் 243
இளவாடை கூர்தல் 692
இளவேனல், இளவேனில் 2206,
 2203—8—மலர் விற்பவள் 871
இளை - இளமை 2162
இளையான் 1342
இற்செறித்தல் 604
இறக்கப்படுதல் (ஊர்) 899
இறக்குதல் (வரி) 889; பக். 587
இறங்குதல் 1047
இறந்த வீரன் கிடக்குநிலை 703
இறவாது வாழ்கின்றார் (உலகில்) யார்
இறவு-மீன் 2164 [2190
இறவுணங்கலுக்கு வாடிய இருப்பைப்
இறவரை 255 [பூ உவமை 1394
இறைக்காசான்-முருகன் 102
இறைக்குடிகள் 635
இறைச்சிப்பொருள் 1552
இறைநிலை 1844
இறைப்புத்தொழில்புரிதல் (நீர்)1047
இறையிலிசெய்தல் 1111
இறையிழிச்சுதல் 1086
இறையோ திரைகொள் எனல் 556
இன்பம்விளைப்பன 2176—7
இன்பமாவது 221
இன்மை-வறுமை 232
இன்றமிழ் 590
இன்ன இன்ன அழகாமெனல் 403
இன்னார்க்கிது தரும்பாமெனல் 405
இன்னாரை இன்னவிடத்துப்புகழ்க
இன்னிலைய காஞ்சி 2017 [எனல் 404
இனம் ஆனிரை 11, 18
ஈ—துணைவினை 383, 390
ஈ கருடன்சென்ற விசும்பிற் பறத்தல்
ஈச்சங்கனி உவமை 282 [1465
ஈச்சுரன் கருமம் 1987
ஈசன்மக்கள் எழுபதின்மர் (தேவாடி
 யார்) 1448
ஈசனருளால் உய்த்துணர் வுடைமை
ஈசானதேவன் 1719 [1543
ஈஞ்சகுலம் 1701
ஈடு-உரை 1897
ஈனாடு-ஈழநாடு 86
ஈயாத புல்லர் 1309;—லோபர் 1309
ஈயாதார்க்கு உவமை 282
ஈயாமை—பக். 10
ஈயார் செல்வத்துக்கு உவமை 281
ஈயேற மலைகுலுங்கப் பாடியது 1604
ஈர்க்கிடைபோகாத தனங்கள் 1324
ஈரடி—குறள் 2000
ஈரணி பக். 527
ஈரம்—பத்தி 144
ஈரறம் 140
ஈருருவத் தொருபெருஞ்சீர் 100
ஈரைந்து தசபாரமிதை 188
ஈரொன்பானுரை 188 [பினன் 783
ஈழத்தரசன் 1253;—தன்னான் வழி
ஈழநாட்டுச் சிவதலம் 86 [782, 1047
ஈழம் 511, 907, 2109;—மண்டலம்
ஈழம் சிங்கள அரசர்கள் 783
ஈற்றா உவமை 471
ஈன்போதல் 491
உக்கிரப்பெருவழுதி 909, 1384
உக்கிரன் 909
உச்சந்தமலை 179
உச்சிமேற்புலவர்கொள்ளல் 179
உச்சியார் - தேவர் 866
உசிதவேன் 1317
உசிதன் 881, 887
உஞ்சை 511
உட்கோள் 697
உடல்-பொன் 1796
உடன்கட்டையேறல் 1047
உடன்வயிற்றிருவர் 761
உடைபுறம் 617
உடையவுழவர் வருங்காலுழவர்கள்
உடையார் 782, 789, 879 [580
உடையான் 1760 [1639
உண்டவயிற்றில் உதிக்காத்தவிருதல்

உண்டாக்குதல் 1282
உண்டாட்டு 449
உண்டுபண்ணுதல் 1391 [298
உண்டுமிக்கதை உலகமறிய வைம்மின்
உண்ணுமுலை—யெல்லன்—ப்பாயினார்
1624-5
உண்மை—உண்மைநெறிவிளக்கம்2044
உண்மைநெருப்பால் அவித்தவர் 1460
உண்மைநெறிவிளக்கம் 2044
உண்மைவிளக்கம் 1914
உணர்த்தல் வகை 684
உத்தண்டம் 1713
உத்தண்டன் 1337
உத்தமக்காமிண்டன் 1337
உத்தமசோழன் 784, 1221
உத்தமன்னெறி 310
உத்தமமகன் 714
உத்தரித்தல் 1836
உத்தாரம் 1622, 1834
உத்திரலாடம் 782
உதகை 786, 1047
உதயகிரி 889
உதயமார்த்தாண்டப்பிரமராயன் 1122
உதயவரை உவமை 973
உதயன் 696
உதயாதித்தன் 1050
உதாவலி 2150
உதவித்தொழில் 1471
உதாரன் 405
உதியர் 1168
உதீசிதேவர் 1651
உதுக்காண் 1027
உந்தி-திருவுந்தியார் 2044
உந்தித்தடமலர் சூரியற்கு உவமை
உப்புக்குப்பாடுதல 1416 [122
உப்புவிற்பான் 1928-9
உப்பூரிகுடிகிழார் 1384
உபகாரம் 290
உபதேசகாண்டம் 1697
உபதேசம் 401
உபதேசவெண்பா 2062
உபமன்னியு 1571
உபயகவிஞர் 1743
உபயகவிராசராசன் 1718
உபயசாமரை 1796
உபரி 2150
உம்பர்குரு 1529
உம்பர்நெறி நிலாமுற்றமாதல் 563
உம்மீற்று முன்னிலைமூற்று 567
உமாசகிதன் 1122
உமாபதி 2063
உமாபதிசிவாசாரியர் 1888-90
உமை தவஞ்செய்த நகர் 2131
உமைபேரில் அந்தாதிமாலை 2075
உய்யவந்ததேவநாயனார் 1892
உய்யவந்தான் 1562
உய்யாதார்—செலுத்தாதார் 491
உயர்ந்தோனொருவன் இறந்துபட்ட
உயிர்க்கச்சம் 313 [நிலை 714
உயிர்த்தூய்மை வீடு 341
உயிர்த்தோழன் 2201
உயிர்நிலை 1844
உயிர்ப்பாங்கி 1581
உயிர்போகு சென்னெறி 536
உயிருண்ணி 2040
உரகுலம் 1252
உரகாதிபர் 1176
உரவிது 822
உரிச்சொற்பனுவல் 1663
உரிச்சொனிகண்டு பக். 22
உருக்கணுகி (or கன்ணுகி)-2106
உருட்கறங்கூசன்மனம் 1960
உருத்திரசன்மர் 2014
உருத்திரர் பதினொருவர் 1676
உருத்திரன்—பிரதாபருத்திரன் 1203
உருப்பண்ணுதல் 1303
உருவிலி 1278
உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் 1543, 1549,
உரைஞ்சுதல் 288 [1556—9
உரைப்பாயிரம் 1539, 1551
உரையிடையிட்டகாண்டிகை 1552
உலக்கைகொண்டு வாளையோச்சுதல்
உலக்கைப்பாட்டு 671 [349
உலகங்கிடந்தவியல்பு 615
உலகத்துக்கு மந்தரம் நடுநிற்றல் 349
உலகநூல்வழக்கு 1536
உலகம் இரண்டுபட்டநிலை 1007
உலகம்பிகை 1740
உலகமாது 1747
உலகமுடையான் 799
உலகமுழுதுடையான் 786,819, 897,
906, 907, 911, 938

உலகமூன்று 166
உலகன் 2054
உலகாசிரியன் 1848, 1860
உலகியலறிதல் 1530
உலகின்கீழது சீரகம் 292
உலகு - காசியுமாதேவி 1659
உலகுடையதாய் 2155
உலகுடையநாயகி 1298
உலகுநாற்பதுலக்கம் 1272
உலகுபொதியுருவர் தன்னுருவமான
உலப்பிலிமங்கலம் 892 [நன்காடு 713
உலாப்போதல் 652
உலுத்தன் 288
உலும்பினிவனம் 194
உலைக்குரியபண்டம் 1190
உலைப்போன்ற பால் 1581
உலோபி ஒன்றக்கும் உதவாமை 288
உவகைக்கலுழ்ச்சி 100
உவணக்கொடி 15
உவணத்தான் 13
உவத்தல் காய்தல் 330
உவமானப்பணிப்பு 32
உவர்க்கடலன்ன செல்வர் 273
உவலைசெய்கூரை 728
உவாத்திகட்கு என்றுந் தரித்திரம்271
உவாமதியம் 125, 1719
உவாவில் ஓதல் 358
உவானங்கட்டுதல் 934
உழக்கோல் 1373
உழவர்க்குப் பதினெண்கூலமுமிகுதல்
உழவாளர் 1501 [583
உழவு 396
உழிஞை 419, 460—90
உழுத்தஞ்செய் ஊர்க்கன்றமேயக்
கழுதை செவியரிதல் உவமை 687
உழுவைக்கொடியான் 634
உழைக்குரற்குணர்ந்த அளைப்புலி உ-
வமை 443 [1855
உள்ளத்தெழுதியது ஓலையிலிடுதல்
உள்ளப்புணர்ச்சியின்நிலை 1008
உள்ளீரல் 697
உள்ளுக்கழைத்தல் 1622
உள்ளுறையுவமம் 1552
உளர்தல் 61
உளவன் 1184, 1335
உளியன் 1032
உளையோரி 708
உற்கிருதிச்சந்தம் 205, 213
உற்பத்தி குறைகொள்ளுதல் 1679
உறந்தை 840, 906, 1007, 1035,
1348, 1805, 2104, 2112
உறந்தைக்கரும்பு 2104
உறந்தையகம் 2113
உறவன் 167
உறையூர்ச் செந்தியப்பன் 1772
உன்னநிலை 725
உன்னப்பகைவன் 726
உன்னமரவியல்பு 726
ஊங்கு 453
ஊசி - எழுத்தாணி 518
ஊசிமுறி 1422—4; பக். 327
ஊசியறுகு 1399
ஊம்ப-'புண்ணைந்து கையூம்ப' 1013
ஊமன் 493
ஊர்க்கன்று உழுத்தஞ்செய் மேயக்
கழுதை செவியரிதல் உவமை 687
ஊர்கனோடுகூடிய தொளிவட்டம் 168
ஊர்கொலை 439-40
ஊர்கொள்ளுதல் 1430
ஊர்ஜ்ஜயந்தகிரி பக். 534
ஊர்திரைநீர்வேலியுலகு 36
ஊர்ப்பார்ப்பான் பக். 617
ஊர்வசி 1817
ஊரகம் (தலம்) 29
ஊரிரோ! 607
ஊருடையான் 1921
ஊருண்கேணிநீர் உவமை 1391
ஊருருவத்தெயில் 100
ஊழிகாலம் 1391
ஊழித்துலுக்கு 1638 [சூழ்தல் 480
ஊழிபிறதியில் கடல்பரந்து மேருச்
ஊற்றமலை மருதப்பன் 1720-1
ஊறல் - ஊற்று 993
ஊன்துறவா ஊணதுநிலை 413
எஃஃகு 318
எக்கர் 1341
எக்கிவிழுதல் 215
எங்காயன் 799; பக். 581
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு 1981
எச்சமிறுதல் 283, 373-4
எச்சில் - வெண்ணெய்க்குற்றம் 219
எஞ்ஞான்றும் விலக்கற்குரியன 231

எட்டடி எதிர்வரச்சொல்லல் 1797
எட்டம ராசேந்திரன் 1364
எட்டமன் 1363
எட்டயபுரவேந்து 1363
எட்டன் 1291 [அவதானவகை 1795
எட்டாணி எழுதும்படி கவிபகர்தல்—
எட்டிமாம் 1308
எட்டு - எட்டெழுத்து 1862
எட்டுத்தொகை 2009
எட்டெழுத்து 34, 1853
எட்டையன் 1785
எடுத்தல் - படையெடுத்தல் 1162
எடுத்தவடிமடக்காமை 1325 [481
எண்ணிடைமிடைந்த பைங்கட்சேனை
எண்சாண் எறும்புக்குந் தன்கையளவு
எண்ணமிக்கவர் 242 [354
எண்ணாயிரஞ்சூழ்ந்த எண்டிசை 1171
எண்ணாயிரப்படி 2089 [1560
எண்ணாயிரம் வெண்பா காலடியார்
எண்ணாயிரமகளிர் கற்பைச் சிவஞ்செ
எண்ணாயிரவர் 2092–1 [டுத்தது 1936
எண்ணெண்கறம் 1118, 1230
எண்ணெண்கலை 1636;
எண்ணெண்கலைமடந்தை 117
எண்பத்தொன்பது சித்தி 187
எண்பெருங்குன்றம் 183, 1560, 2020
எண்வகைப்பொருள் 1536 [பக். 629
எண்வகையுறுப்பு ஆசிரியர்க்கு 1530
எதிர்நிரனிறை 2069; பக். 520
எதிர்விழித்தல் 674
எதிராசன் 1837–8
எதிராமாண்டு 892
எதிரேற்றல் 470, 784
எந்திரப்பறவை 1429
எந்தண்டிவஸ்தி 1615
எந்தை குன்றம் 2168-9
எம்பார் 1838
எம்பாவை 177, 2039
எம்பெருமானார் 1833–8;—பாசுரம்
1830;— ஸ்ரீபாஷ்யந்தலைக்கட்டின
காலம் 1837
எம்மண்டலமுங் கொண்டவன் 898;
எமகம் 1793 [பக். 588
எயில்காத்தல் 470
எயிற்பட்டினநாதன் 989
எயிற்றுக்கொள்ளை 192
எயினர்கோன் கண்டன் 1039
எரியவர்-அந்தணர் 973 [391
எருக்கினிணரை மடலேறுவார்சூடல்
எருத்துக்கொடி சிங்கையாரியர்க்கு
எருயல்பெருந்தோழு 15 [1205
எருமை குறகத்தகாதது 414
எருமைத்தலையின்மிசை துர்க்கை
எருமைமறம் 543 [மிதித்தல் 111
எல்லப்பநயினார் 1625
எல்லப்பன் 1729
எல்லன் 1228, 1341, 1624
எல்லாம்வல்லசித்தர் 924, 1741 [354
எலா அமடப்பிடியே!—654
எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி
எழினி 1401, 2187 [186
எழீஇயது 46
எழுகூற்றிருக்கை பக். 34
எழுத்தறிதல் 351
எழுத்தானந்தம் பக். 573
எழுத்திடுதல் 807
எழுத்துடைக்கல்—நடுகல் 739
எழுத்துருவொக்கும் பகுதியின்வந்த
பாடகர்பிழைப்பு 1549
எழுதினர்பிழைப்பு 1549
எழுதுசவர்மாடம் 711
எழுநயம் 140
எழுநாவெச்சில் 1553
எழுப்பற்றுதல் 700
எழுமூவர் 1372
எழுவகைப்பாடல் 906
எழுவர்வள்ளல்கள் 1401
எழுவுதல் 125
எள்ளின்கோது 1499
எற்று 282, 408
எறும்புக்கு மாற்பதமின்மை 1153
எறும்புகடையயன்முதலா 188
எறும்புந் தன்கையா லெண்சாண் 354
என்றும் நிலைப்பவை 1291
ஏக்கறுதல் 61
ஏகசிலாநகரி பக். 602
ஏகபாதம் 1793
ஏகம் உரைத்தல் 2199
ஏகம்பவாணன் 963, 966, 1180—
ஏகலிங்கம் 1576 [1190
ஏகவடம் 646
ஏகவிருத்தராமாயணம் 748

௧௯. வேடவருணனைச் சருக்கம்.

1384 கனகமால் வரைசார் நிடதமால் வரையின்
காமர்தென் புலத்தவா யமைந்த
புனமலி யேம கூடமால் வரையிற்
புவனம்யா வையும்புகழ் தலைமை
வனசரர் திலக னில்லறக் கிழத்தி
மறக்குலத் தாக்கிளீள் வயிற்றி
லனகனு மயன்வெஞ் சினத்தழ லதனை
யக்கிர கண்டனென் றமைத்தான். (௧)

1385 மடந்தைதன் வயிற்றிற் சனித்திடா முன்னு
மறக்குலத் தினுளுதித் துலகைக்
கடந்திகல் விளைத்து மேவன செய்துங்
களைகணென் றுளத்துரு திறைவர்த்
தொடர்ந்தமா தவர்க்கும் படிறிழைத் துரைக்கத்
துணுக்குறுங் கொடியமுக் கொலைக
ளிடந்தொறும் புரிதற் கிழிதவம் பலசெய்
தெய்திய வாத்தொடும் பிறந்தான். (௨)

1386 வயிரவெற் பினையென் புகிரென வகிர்ந்து
வலியெனு நரம்பின்யாப் புறத்திச்
செயிரறு குலிச வரையினைத் தசையாய்ச்
செம்புணீ ருறப்பசைத் தமைத்தே
மயிர்புறம் பொடிப்பக் கரும்பொனாற் றோலாம்
வனப்புறுய்த் ததனகத் தடைத்த
வுயிரினுக் குலகத் துயிர்களைப் பலியென்
றுவந்திட வளர்த்தயாக் கையினான். (௩)

1387 தோள்களொன் றினுக்கொன் றிரட்டுறு றெனலாய்த்
தொகுத்தகோ லளவினை யுடைத்தா
நீளிடை வியல தடக்கையுந் தோளு
நீண்டன வவற்றினுக் கிரட்டி

தாள்களோ ரிரண்டு மூருவினுடனே
சாற்றிய வவற்றினுக் கிரட்டி
கோளுடை யுதாஞ் சகாவா ரிதியைக்
குடிப்பினு மிடங்கொடுப் பதுவே. (ச)

1388 அண்டமா தியவாம் பூதமோ ரைந்து
மடைவினிற் சத்தமா தியவாய்க்
கண்டதோ ரைந்தா லொன்றுதொட் டைந்தாங்
காரணக் குறிக்கொள்கா ரியத்தாற்
பண்டைநான் முகத்தோன் செவிகளா தியவாய்ப்
[1]படைத்ததன் றவையெலாங் குறையாப்
பிண்டமா மெனும்பே ரண்டமா னதுதான்
பெற்றசிற் றண்டமாஞ் சொருபான். (ரு)

1389 அருவியங் குன்றிற் கழைபடு தோரை
யைவனத் தாயதண் டுலத்தோ
டொருபகற் கமைப்ப தைம்பது கலமா
முண்டியென் பதுமுறு பசிக்கூன்
வருடைமான் கலைபுல் வாய்முய லென
மற்றுள தகழிறு றெனலாம்
பருகுநெய் தயிர்முக் கனியுடைத் தீம்பால்
பகரினீ ரைம்பது குடமே. (சு)

1390 தானவா ரணத்தின் மருப்பினுற் றெந்த
தாடனத் தொழின்முடித் திடிக்கும்
வானுயர் புயலைக் கிழித்துவெங் கீரை
வாய்க்கொளா வதனிடைப் படிந்து
கீனிறத் தானை யளையுமஇப் புலர்த்து
கீண்டகுஞ் சியினறுங் துணரு
மேனவெண் மருப்பும் பெரும்புலி யுகிரு
மிலைத்தொடை வாகையும் புனைவான். (எ)

இரண்டுத் தொடர்.

[பி-ம்.] [1]படைத்தெதன், சா.

1391 [1]ஏமகூ டத்திற் சிகரபந் திகளை
யிடித்திணைக் காதினுக் கிணங்கக்
காமர்குண் டலமாய்ப் புனைந்தபின் முயலைக்
கைபிழிந் துறைகுரு தியினுற்
சோமன்மால் வரையி னுதயமொன் றியபோற்
சுடர்விரி பொட்டணிந் தனனு
வாமமே தகுபொற் கொடிகளைப் பிடுங்கி
மாலையாய் மார்பிடைப் புனைவான். (அ

1392 புயங்களிற் செறித்த வயிரகங் கணங்கள்
புயலுண்மின் னெனப்புடை பார்த்து
தயங்கமா ணிக்க மணிவளை யதன்கீழ்த்
தயங்குவ கடவுண்மால் யானை
யியங்குகாற் சிலம்பின் வியலன பிறங்கைக்
கிணங்குரு டகங்குண திசைத்தாய்
வயங்குமக் களிற்றின் மத்தகத் திணையும்
மறைத்தகத் திடும்படர்ச் சியவே. (கூ

1393 கடைவிர லாழி தேவர்கோ மான்றன்
கடைவிர லாழியொப் புளதாம்
புடைவிர லாழி யவன்புடை விரலிற்
பூட்டுமா ழியைப்பொரு வருமா
லிடைநவ மணிகள் குயின்றவன் மார்பத்
தெய்துமா ரமுமிவன் மார்பின்
அடையவே யமைநா யகமணிப் [2]பைம்பூ
ணதற்குநேர் வருவது மரிதே. (க0

1394 ஆரமா லிகைதா ரகைத்தொடை நிகர்த்த
தமரர்கோன் மார்பையும் வளைக்கும்
பாரமா மணிசா லுதாபெங் தனமும்
பருதிமண் டலத்தையும் வளைக்கும்

[பி-ம்.] [1]ஏமகூடத்தின், சா. [2]பெரும்பூ. சு.

வீரனீ டரையிற் சுற்றுபட் டுடையும்
வெண்மதி மண்டலம் வளைக்கு
மாரத னிருதாட் சிலம்புதென் றிசைவாழ்
மறலிதாட் டுணையையும் வளைக்கும். (கக)

1395 குன்றுறை யாளிப் பறழொடுந் தறுகட்
கொடிப்புலிப் பறழையு மூர்ந்து
முன்றிலிற் சிறுதே ருருட்டியுந் திரிகாண்
முதுகுடிப் பிறந்துள முதுவர்
வன்றிறற் கழுழன் றனையெதிர் பிறைப்பல்
வாளரா வெனவுடல் பதைப்ப
நின்றுள மருள்வார் பதைத்திடா மருளா
நிறைபடைத் தவர்களு மிலையே. (கஉ)

1396 இளமையாம் பருவங் கழிந்தவெண் ணிரண்டாண்
டினிற்றம ரொடும்புலி வேட்டைக்
குளமலிக் தாணங் குறுகுபு பிறைக்கோட்
டொருகையா ளியையெதிர்ந் திடலும்
வளமலி தடக்கை யிடக்கையாற் றளைத்து
வலக்கையாற் பிடுங்கிய மருப்பாற்
கிளர்தனி மருப்பை யொடித்தபின் னெதிர்ந்த
கேசரித் திரளையுந் தாப்பான். (கங)

1397 துளைபடு சுவட்டுக் கவுண்மதக் கலுழித்
தும்பியின் சுவடுகண் டதனைக்
கிளைவயிற் பிரித்துத் [1]தொடர்வழி யெதிர்ந்து
கிடந்தமா சுணந்தன்வாய்ப் படவாங்
கிளையவர் மருள வதனைமீட் டகற்றி
யிகல்புரி பாம்புதாம் பெனவோர்
வளர்பிறை மருப்பி னுளியைத் தளைத்து
வலக்கையாற் சுழற்றுபு கடிப்பான். (கச)

[பா-ம்.] [1]தொடர்வழி. சா.

1398 மயிலியற் சாய லரம்பைமார் [1]வெருள
மாழைமால் வரைமுகட் டேறி
வெயிலுதிப் பனவாங் குணதிசை யதன்கண்
வெள்ளிவெற் பிஃதியா தென்ன
வெயிலுடை யிலங்கை காவலன் காங்க
ளிருபதாற் கிளைத்தகுன் றெனவும்
பயிலிரு கரத்தா லதனொடொப் புடைத்தோர்
பாமமால் வரையெடுத் தெறிந்தான். (கரு)

1399 மறக்குலத் தோங்கு வனசரர் திலகன்
மறக்குலத் தாக்கியை நோக்கி
யறப்பய னெமக்குப் புதல்வனென் றளித்த
வக்கிர கண்டனை மதுகைச்
சிறப்புடைப் பெயர்சார் காலகா லனைமெய்த்
திங்களை யிரண்டுநின் னுதரம்
பெறப்படுந் துணையுஞ் சினமெழா தளித்த
பெரும்பொருட் கிணையிலை யெனுமே. (கசு)

வேறு.

1400 அலகை யடுமறலி கழுகு கொடிகள்குய வரிக ணரிகளுடனே
கலக மிடுமிகல்க ளொழிய வுறவினுகர் கழியு நிணமொழுகியே
யிலகு மெறிபடைய னதல முதலவென விசையு மெழுபுவியுமே
னுலகு முரகபஃ றலையு மூடனதிர வுலவு முபய கழலோன். ()

1401 பருகு பிணிமயர்வு வெதுளி கொலைகளவு பசிகள் படிமமொடுபோர்
வெருவ வுயர்தரும விபுதர் மதிமருள வெளியில் வருவதெனவே
கருவி மழைமுகிலி னகடு மொளிபெருகு கதிரி னுலதுமதன்மே
லொருவுகனகநெடுநகருமுயர்விழியவொருவுமுருவமுடியோன். ()

1402 புறமுமகமுமிருள்பொருமியுலகையிருள்பொதியவிருசுடரினோர்
திறமுமொளிமழுகவொழுதுகருமையினினெடியகருவரையனுன்
மறமு மறநிலையும் வலியும் வலியில்வரு [2]மதமு மருளுமறிவான்
அறமு மறநிலையு மறிவு மறிவில்வரு மருளு மணுவுமறியான்.

[பா-ம்.] [1]வெருள்வான். ச. [2]மருளு மதமுமறிவான். சா.

1403 உபயவடவையெனவெகுளியழல்பெருகுமுபயவுததியகம்போ
லுபய விழிகளுட னுபய வடவரையை யுவமை யுறுபுயமொடே
யுபய மாயில்வரு மழவ ரயனிலயி லுழவர் நமனைமுதலோர்
உபய நமனெனவு முடலொ டுயிர்தளர வுணர்வு மருளவளர்நாள்.

வேறு.

1404 அந்த வெற்புடைக் கீழ்த்திசை யார்திசை யெனலும்
இந்தி ரன்றிசை யென்றன னென்றுரைத் திடுமத்
தந்தை தன்னொடு மெவனுளா னவனெனத் தவத்தால்
வந்த வானவர் வெறுக்கைநாட் டுளனென வலந்தான் (௨௧)

1405 வேற்று நாடெனும் வெறுக்கைநாட் டவனையார் வெறுப்பார்
தோற்று மித்திசை யார்திசை யென்றனன் றொலையாக்
கூற்று வன்றிசை யென்றன னவனுளங் குறித்துப்
போற்று மத்தொழில் யாது தான் புகலெனப் புகல்வான். (௨௨)

1406 நால்வ கைத்தெனுந் தோற்றமோ டெழுவகை நயந்த
சால்பு டைப்பிறப் பமைந்துள சாரசா மெனுமக்
கால்ப ரந்துள வுயிர்களை முத்தலைக் கணிச்சி
வேல்ப டித்துட னாக்கிவாய் [1]மடுத்திடும் விறலான். (௨௩)

1407 என்ற லுங்குறித் தெதிர்ந்தவெற் பியாதென விமவான்
பொன்றி னிர்தவெற் பாசன்யார் நாமயப் புலத்திற்
கொன்று வாழ்கொடுங் கூற்றின துயிரினைக் குடிப்பான்
சென்றுகுன்றிடைத் துயில்வலென்றெழுந்தனன்றென்பால்.(௨௪)

1408 கூற்று வன்றிசை குறித்தவ னெழுதலுங் குடபா
லாற்ற லெய்துமென் றடைந்ததோர் கொடியதன் பின்னர்த்
தேற்ற முற்றொரு கொடிகுணக் கெழுந்ததத் திசையுங்
காற்றின் வல்விரைந் தடைந்ததோர் செந்தலைக் கருடன். (௨௫)

1409 சகுன மென்பதை மதிக்கிலன் மதித்தனன் றாதை
மிகுதி யாற்செரு விளைத்தவி னிறப்பும்வெந் திறலும்
புகுதி யாமிரு தலையமன் னுயிர்கள்பூ மகள்கோன்
பகுதி வான்பதம் பெறுமெனத் தன்மையிற் பகர்ந்தான். (௨௬)

[ஸ்ரீ-ம்.] [1]மடித்திடும், க.

1410 பொருவில் பூமகள் கோனெனும் பெயர்செவி புகலான்
மருளில் ஞானம்வந் துறுதலுஞ் செருவிடை மடிந்தார்
சொருபம் வீட்டினைப் பெறுமெனிற் செருச்செயத் துணியா
திருநி லத்திடைக் குறிப்பதென் னெனமதித் தெழுந்தான். ()

வேறு.

1411 வானவர் காலன் மனுகுல காலன்
வரம்பிலா நிசிசரர் காலன்
றானவர் கால னெனுமொரு நால்வர்
சால்புடை யிருவகைத் தமரு
ளானவர் தனுவா தியபடைக் கலத்தோ
டவனதா ணையிற்கொடிப் படையாய்க்
கானகங் குறுகப் படையெடா திரிந்த
கானவர் கணக்கிறந் தவரே. (௨௮)

1412 வாளியா தியவான் படைக்கலத் தெதிர்ந்தார்
மார்பினைத் துளைத்துமண் டமர்செய்
தோளினை யரிந்துந் தடக்கையைக் குறைத்துந்
தூர்ந்தமை யன்றியு மெதிர்ந்த
வாளியா தியகோட் டொடுதுதிக் கையுமற்
றடியற வுதிரவா ரியுளாய்
ஞாளிபோன் றிறந்த கூளியு முணவு
நயந்துண வயினிறைத் தனவே. (௨௯)

1413 காலினுங் கடிய காலரா நால்வர்
கதிர்வடிக் கணையினால் வாளாற்
றோலினுற் சூறை வளிப்படு துரும்பாய்த்
துன்னினர் களத்திறந் ததைக்கண்
டாலிரு நிலத்தும் வெருவுறு தவர்தாம்
யாரெனச் சுராசுரர் நிருதர்
மேலினி யிவரால் விளைவதென் னெனவே
வெரீயினர் யார்பினை வெருவார். (௩0)

1414 முடக்குவள் ளுகிர்த்தாட் புழைபடு தடக்கை
    மூரியா ளிகளிறந் ததற்பின்
குடக்குளார் மற்றைக் குணக்குளார் தமையக்
    கூற்றுவர் குழீஇயறை கூயு
முடக்குவா ரின்று யுடற்குள்வன் பசிவந்
    தடக்கியை வணமுத லியவாய்ந்
தடக்குறை விலர்தா மடுதலு மிருந்தாங்
    காங்கிருந் தயின்றெழுந் தனரே. (௩௧)

வேறு.

1415 எழுந்து ளார்விசைக் காற்றினன் மலைத்தலை யிடிந்தே
யுடைந்து போன்றருண் டெழுதுகள் விசும்பினூ டுருவிக்
கொழுந்து டைக்கதிர் மண்டல மிரண்டினுங் குழீஇயாங்
கழுந்தி மண்டல மென்பது முண்மையுற் றனவே. (௩௨)

1416 மலைகள் சார்ந்துள வனங்களிற் புனங்களின் மடங்கல்
கலைகள் யாவையுங் கலையதாய்க் கான்மடிந் துருண்ட
வுலைவில் வான்சிறைப் பறவைக ளிறகொடிந் துருண்ட
நிலைகு லாமரங் களுநிலை நிலாதுருண் டனவே. (௩௩)

1417 காட கந்தனைச் சார்ந்தவன் கடுவிசைக் காலாற்
பாடல் சால்வரை நடஞ்செய வைத்தபான் மையினு
ணாட லாரிய னென்பதே யுண்மையற் புதமா
நாட கத்தினு ளனது நமனையாட் டுவிப்பான். (௩௪)

1418 குடக்கு மற்றுள குணக்கினுங் குறும்பரா மெனவக்
குடக்கு வோருயிர்ப் பலிமிசைந் தொன்பதா யிரமா
நடக்கு மோசனை திங்களோ ராறினு ணடந்தான்
அடற்க ருங்கொடுங் கூற்றெவ ணெனப்பொருப் படைந்தான். ()

1419 விற்பு டைப்பெரு நாணொலி வெற்பினை யிடிப்பச்
சிற்ப மானகற் றிரள்களாற் றேவதா ரங்கள்
பொற்பு டைப்பரி யரைபிளந் திடுதலாற் புலவோர்
கற்ப காடவி யெனும்பெயர் வாய்மையாற் காட்டும். (௩௬)

1420 ஓல வெண்டிரைப் பாற்கட லுலோகமால் வரைமேல்
வால சூரிய னுமெனக் குலிசமே வழித்த
தோலி னைக்காத் தெடுத்தசைத் தவன்சுழற் றுதலாற்
கால்வி சைத்தெழ வுருண்டதோல் களுங்கணக் கிலவே. (௩௭)

1421 உட்கு றுதவன் வலக்கைவா ளுயர்த்தவோங் கலின்மேற்
புட்க ணங்களா லிழைத்ததேன் றலைக்கொளும் பொலிவான்
மட்கு வெம்பனிப் பிழம்புசித் தெறிப்பதால் வையங்
கட்கம் வாளெனல் காரணக் குறியெனல் கருதும். (௩௮)

வேறு.

1422 நீலக் கிரியுணர் வாறுற் றுயர்திணை நீதிப் படிமமொடே
கால்கைத்தலமிருதோள்பெற்றொளிபயில்காவற்றவமுறுவான்
சூலப் படையொடு மாயப் புரமெரி சூடப் புரிசடைமேல்
வாலப் பிறைபுனை வான்விற் கொளுமிம வானிற் சிவணினனே.

1423 சோதிப் பஃறலை நாகப் பிடர்படி சூன்மைப் புயல்கிழியா
வேதுற் றிழிபுனல் சீதப் புனலொடு மேவிட் டெழுமலையாற்
சேதுச் செயுமவ னுடித் தளர்வகல் சேமத் தினிதுயர்வா
னாதிக் கிரணிய னீலக் கதிர்மய மாயுற் றனனெனுமே. (௪௦)

1424 ஈரத் துகில்களை யாதத் தறுகண னேமப் பனிவரைதாழ்
சாரற் றருவினை சேர்பட் டிடவவை சாகைத் தலைகளினுற்
பாரக் கனதுகில் பாரித் துளபரி வாரத் தரையினுடீஇ
யாரத் திரண்மணி மாலைத்திரடா வாலித் தவைபுனைவான். (௪௧)

1425 ஓதிப் பிடர்மிசை வீழ்செக் கரைநிக ரோதித் தொகுதியையே
கோதிக் குழன்முடி யாய்வைத் தலகில கோலத் துணருடனே
யாதிச் சிவனெடு வேணிக் கிணையென லாய்விட் புலமிசையூர்
பாதிப் பிறையென வேவைத் தனரடு பாரப் புலிநகமே. (௪௨)

1426 பீனத் துணைவிழி கால்கட் டழல்புடை போக்கலையுயல்மான்
கானப் புறவொடு காடைத் திரளொளிர் காவிச் சுனைதொறுலா
மீனத் திரள்கரி காலைக் கொடுமுடி வேரித் திரளுறவூ
ணூனுற் றனனொரு பாதிப் பசியற வோகைத் தமரொடுமே. ()

1427 ஊழிக் கனலென நாசித் துளைவழி யூதைக் கனலெழவே
பாழிப் பனிவரை தாவித் திரிதகர் பாலைத் தடமிசைவாழ்
கோழித் திரளுட னெனத் திரளிவை கூடிக் களிதரவே
யாழிப் புடைவயி றூரப் பருகின னுடற் றமரொடுமே. (௪௪)

1428 மாகத் தகடண வாரத் தருவகில் வாரத் தவர்கைதுழா
யேகப் படவொரு பாறைக் கிடையிரு நூறிட் டரைபடவே
வேகப் புயல்பெய லேயொப் புறவிரு வேரித் துளிபொழியா
வாகத் திடைபுய மீதப் பவுமள றூயுற் றதனுடனே. (௪௫)

1429 ஞானப் பருமணி நாவித் திரளிரு நாலெட் டவையுடனே
கானத் திருகை துழாயுற் றுளவுகிர் காதிப் புழுகுளமான்
றூனத் தையும்வகி ராவுய்த் திணர்விரி தாதிற் பரிமளமேய்
வானத் துளபனிநீர்விட் டவரொடும்வாழ்வுற் றுடல்பொதிவான்.

இரண்டேர் தொடர்.

வேறு.

1430 முதற்குச்சினை யாமென நிகழ்த்தக்கரு ஞாயிறு
முகத்துட் பிறைபோ லொளிகூர்
நுதற்குக்குறி யாமிகை நினைக்கிற்கா மானது
நொடிக்குட் புகும்வான் மிசையே
மதப்புற்றவன் மூடரும் வெறுக்கத்தகு பேதமை
மருட்கைக் குணவா னெனவேழ்
கதக்கற்கியொ ராழியின் விசைக்கப்பெறு தேரொடு
கடற்புக் கனனு தபனே. (௪௭)

1431 வெறுக்கைச்சொரு பாயிருள் வெருட்டித்திசை நீடிய
விளக்கத் திமவா னுமோர்
சிறுக்கட்டில தாயுடல் படுக்கைக்கிட மாயுறு
திசைப்பொற் றைகளா யினதாம்
உறுப்பிற்பெரி தாகிய தலைக்கொட்டையொ டேகா
மூடக்கப் பதமா னவையே
பொறுக்கத்தமர் சூழ்தா மழைப்பட்டணை மேலிமை
பொருத்தித் துயிலே பயில்வான். (௪௮)

1432 உறக்கத்திடை காலனு மூடக்கப்பெறு மாமெனி
னுடக்கப் பொருபோ ரிடையே
பிறக்கிட்டவர் தாமிடு படைக்குட்கதிர் போலொளி
பெருக்கித் திகழ்தோ விடமே
சிறப்புற்றிட வாளது வலக்கைப்பட மேதகு
திருத்தத் துடனே துயில்கூர்
மறக்கொற்றவ னோடெதிர் பொரக்[1]கற்றன ராய்மற
மனத்தூற் றவரா ருளரே. (௪௯)

1433 எழுக்கப்பணம் வேல்குளி ரிருப்புக்குணில் வேதின
மிடுக்கட் கரவாள் மலரான்
மழுப்பத்திரம் வார்சிலை புதைக்கட்டயி ராவதன்
வலக்கைச் சதகோ டியொடே
கொழுப்பொற்றிர ளாலமை கழுப்பற்பல வாய்நிரை
கொலைப்பொற் புடையே திகடாம்
விழுப்பட்டிடை நாணுற விறற்சுற் றுடை நாணிவை
மிகுத்துத் துயில்சே மமுளான். (௫0)

1434 உறக்கத்திரு நாசியி னுயிர்ப்புற்றெதிர் சாரலி
னுலக்கற் கிரியா யினதா
பிறப்புற்றன வாயுயிர் பிறப்புற்றன வாயுழ
லியற்கைத் தெனுமூ ழுறவே
பறக்கப்புடை மேவிய சிறைப்புட்குல மானவை
பணைப்புற் றெழுநீள் சினையே
துறப்பத்தடு மாறவு மனத்துற் றுடலானது
துணுக்குற் றறியா னவனே. (௫௧)

1435 உழைச்சுற்றமொ டேகலை புலிச்சுற்றமு ருதய
லொளிக்கப் படுமால் வரைமேன்
முழைக்குட்புகு மாறென வுறக்கத்தின னீள்செவி
முழைக்குட் புகவே றினமே

[பி-ம்.] [1]கற்றவராய். சா.

யழைக்கப்படு பேரொலி செவிக்குட்புக நீள்கலை
　　யவற்றுட் டடுமா றவுமே
புழைக்குட்குடை மாசென றதிக்கோத் துகிரா லுயிர்
　　புறத்துற் [1]றிடவீ சினனே. (ருஉ)

1436 இருக்கைப்பயில் வானவ ரிரக்கத்தொழில் யாதுமி
　　லிடுக்கட் கிடனு மிவன்யார்
செருக்கற்றவன் மானிட னாக்கர்க்கர சாகிய
　　சிறப்புற் றவனு மெனவே
பெருக்கத்துயில் வானென வயிர்ப்புற்றன ராயிடை
　　பிணிப்பட் டனரா யறவே
வெருக்குற்றனர் மேல்வினை செருப்பற்பல வாமென
　　வியப்புற் றனர்தா னவரே. (ருௗ)

1437 மதிக்கப்படு நான்முகன் வகுக்கப்படு மேனியுள்
　　வதிக்கப் படுமா ருயிர்தா
னுதிக்கப்படு நாளுட னிறக்கப்படு நாளிவ
　　னுறக்கத் துடனே நனவாய்
விதிக்கப்படு நாளென நடக்கத்துற வோருடன்
　　வியப்புற் றனர்மா தவனுர்
திதிக்கப்புற மாகிய கோலைக்குப்புதி தாயிறை
　　திருட்டித் தவனு மெனவே. (ருச)

1438 தனைப்பெற்றத னுருயிர் தனக்குக்கரு மாய்நிலை
　　தாக்கற் றதுபோ லவுநீ
யுனைப்பெற்றவ ளாருயி ரொறுக்கப்படும் வீரம
　　துளத்துற் றிடுகா ளெனவே
வினைத்தத்துவ நீளிடை பிரித்திட்டவ னுமிவன்
　　விழிக்கிற் பழுதா மெனவே
மனைச்சுற்றமொ டேயுயர் அறக்கத்திடை மேயினர்
　　வாத்தைப் பயில்வா னவரே. (ருரு)

[பி-ம்.] [1]றடல்வீ, சா.

வேறு.

1439 இடிக்குலமுடன் மழைக்குலமவை யெறித்தெழுதிறத் திமவான்
முடித்தலையினின்முழக்கொலிசெவிமுழைப்புகமனத் துணர்வா
னடித்துடையினி லுறக்கிடுகினை யடித்தடல்வலக் கையில்வாள்
பிடித்ததையெதிர் விதிர்த்தனனொலி பெருக்குபுபுறப் படனு.

1440 குணிப்பருமுல குயிர்ப்பலியிசை கொடிப்பகடுடைச் சமனேற்
பிணிப்படவிரு தடக்கையினுடல் பிணித்திடுகயிற் றுடனே
கணிச்சியினொடு கடற்படையொடு களத்திகல்வினைத் திடவே
யணித்தெதிர்வரு மதக்கதுழிக ளலைத்தெழுகவுட் கனிறேல். ()

1441 மருப்பிருபிறை துதிக்கையுநெடு மடற்பனையெனச் சுடர்தோய்
நெருப்புமிழ்சிறு குழிக்கணினெதிர் நிழற்றனைவெறுத் திடர்கூர்
உருப்பமதுடன் முறச்செவியொலி யுயிர்ப்பதின்மறத் துடனே
பொருப்பெனவெதிர் புறப்படுமெதிர் புறப்படுமெனத் துணியா.

1442 அழைப்பெவனினியழைப்பெவனினியமைத்துளவுடற்சொருபே
தழைப்பதனொடுதடக்கைகள்படைதரிப்பதுமுளத் துணர்வான்
மழைப்படலம துழக்கியகையின் வளக்கடலெனக் கவிழ்நீ
ரிழைத்தவினைகை பெருக்கனுமம ரிகழ்ச்சியதெனத் தணிவான்.

இவை நான்குந் தொடர்.

1443 ஊத்தருவிக ளொழுக்கெறிவரை யுதித்தெழுமருக் கனையே
யாக்கெறிபடல் சிரத்துறநிமிர் கனத்துறுசினத் தினன்வாள்
காத்துறமுனை பணித்தனன்வரு களிப்பெனநினைத் தனுமா
யிரக்கதிர்களும் வெளிப்படுதலி னிகற்கெழுவதைக் கருதான். ()

1444 குடக்குறுகிரி தனிற்பதிமதி குழைத்திடுசுதைக் கிடுகோ
டடக்குபுசமர் விளைப்பவனென வுடக்குவதுறச் சுடர்போய்
வடக்குறநிமிர் [1]புறக்கொடைதர மதிச்சொருபெனத் தனதா
மிடக்கையினுறுபடற்கிடுகையுமெடுத்திலனசைத்திலனே. (கூக)

[பி-ம்.] [1]புறக்குடை, ச.

வேறு.

1445 தென்றிசை யதனை நோக்கி யெழுந்தனன் றிகைத்து நின்றான்
பொன்றினனமன்கொலென்னப்புழுங்கினன்புழுங்குபோழ்தக்
குன்றினுக்கணித்தோர்தென்பாற்குன்றிடைக்கோல்கையூன்றி
நின்றவன் றன்னை நோக்கிச் சென்றவ [1]னேர்பட் டானே. (௬௨)

1446 நேர்படு மவனை யாங்கு நின்றவ னேமிக் கப்பாற்
கார்மலி யந்த காரங் கடும்பக லுலகு காண்பா
னோர்மலி தவத்தாற் கொண்ட யாக்கையென் றட்கு மெல்லைப்
போர்மலி புயத்தா னீயிப் புலத்துளான் யாவனென்றான். (௬௩)

1447 கூற்றுவன் றனக்குங் கூற்ற மெனத்தகுங் கோலங் கொண்டா
யாற்றல்வே டுவன்யா னிந்த வருவரை யகத்து ளார்நின்
றோற்றமே கண்டு சேணிற் றுறந்தனர் வறந்த யாக்கை
யேற்றுளே னிருந்தே னென்ன வென்னைநீ ரஞ்ச லென்றான். ()

1448 அஞ்சலென் றுரைத்த மாற்ற மசத்திய மன்றென் றுட்கொள்
பஞ்சென வெளுத்த குஞ்சிப் படுகொலை வேட னப்பால்
மஞ்சுதோய் வரைபுக் காரை வருகென வந்த வேடர்
வெஞ்சினநமன்மேற்செற்றமிகுத்தவேடுவனைக்கண்டார். (௬௫)

1449 கண்டவ ரடிசின் மான்வன் கலைமுயல் வருடை கொன்ற
வொண்டசைகருணைநெய்பாலொருகணத்திலுள்வெந்துட்டப்
பண்டியுட் பசிவிட் டோடப் பரிவினுண் டுடுத்து வாச
வெண்டளக் கலவை பூசி வேறின்றி வாழ்ந்த பின்னர். (௬௬)

1450 காட்சிசா லிமயத் திப்பாற் கண்டத்தி லுமம் யாதங்
காட்சியா மாசன் யாவ னறையெனப் பாத கண்ட
மாட்சிசால் பாத னுண்ட மன்னவன் றனக்கு வாழ்நா
ணீட்சிசார் மைந்தர் தாமு நிகழ்த்தினென் பதின்மராமே. (௬௭)

[பி-ம்.] [1]னேர்பட்டானே. சா.

வேறு.

1451 இந்திரன் முதலா மொன்பதின் மருக்கு
மேய்தாக் கண்டமொன் பானுந்
தந்தையுந் தனனு மவற்றினுள் வடபாற்
சார்ந்தநா லிரண்டினும் வேடர்
அந்தமின் மிலேச்ச ராமெனு முதனூ
லறைந்ததத் தென்புலத் தினுட்சம்
பந்தநால் வருண மாயினு மாக்கர்
பகுதிதா னவர்[1]மிகுந் தனரே. (௬௮)

1452 அரக்கர்தா னவர்கட் குரமெவன் வரம்பெற்
றஞ்சனக் குன்றெனப் பணைத்தார்
இரக்கம்யா துமிலார் கூற்றமு மவர்த
மேவன்மேற் கொண்டிடா விறைஞ்சுஞ்
சுரர்க்குமா தவர்க்கு மவர்களு மங்கள்
சொலமனந் துணுக்குறுந் துயவாற்
காக்குமார்க் கமதாய் வெளிப்படா துழல்வர்
காணிலங் கவர்கள்கண் டமதே. (௬௯)

1453 அங்கவர் வாழுங் காண்பலென் றொன்பா
னுயிர மோசனை யவற்றுட்
டிங்களோ ரைந்தின் மேற்சில செலவே
சேணிடைக் கடந்தபின் றமைக்
கங்கையா றதற்குப் படரிரு காத்தாற்
கடத்தியே கடந்துகிட் கிந்தைத்
துங்கமால் வரைசார்ந் திடிக்குல மருளத்
தோட்டுணை யிணைப்புடைத் தார்த்தான். (௭0)

வேறு.

1454 துரைத்த டந்திரை வாரிநே
ருரைப்ப தொன்றிட மூரிசால்
வரைத்த லம்படி மாரிபோல்
இரைத்தெ றிந்தன னுரியே. (௭௧)

[பி-ம்.] [1]மிகுந்தவரே. சா.

வேறு.

1455 ஒருகையிற் பலகையைப் படைத்தான்
பருதிவெற் பறநிமிர்த் துடைத்தான்
பெருமதிச் சிறுமையைத் துடைத்தான்
பொருமிடத் தடையுறாப் புடைத்தான். (எஉ)

வேறு.

1456 நிலக்கணன் றிரு தாளையே
யுலக்கு லம்பொரு தோளையே
புலப்ப வென்றுயர் காளையே
வலக்கை கொண்டனன் வாளையே. (எ௩)

பதின்மூன்றவது:

வேடவருணனைச்சருக்கம் முற்றும்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
*8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	6	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி ...	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
	...	0	3	0
*1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
2.	கணுநூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	12	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)			
*7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)	0	8	0
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ...			
*9.	அநுமானவிளக்கம்	0	2	0
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்			
12.*	பன்னிருபாட்டியல்	0	4	0
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை)	0	2	0
14.	முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள்	0	3	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	8	0
16.	திருவாரூருலா	0	12	0
17.	சுகசந்தா[illegible]தீபிகை	0	4	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	3	0
19.	தேவையுலா	0	2	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	8	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)			
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)	0	1	0
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	2	0
25.	கேசவப்பெருமான் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	1	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	8	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை			
28.*	சந்திராலோகம்	0	3	0
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	4	0
31.	பாண்டியம்			

32.	மநீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	பழமொழி மூலமும் பழையவுரையும் (முதல் 100 செய்.)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ் ...	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்.)	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு ...	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும் ...	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6	0
60.	சங்கரநயினார்கோயில் அந்தாதி	0	6	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் வேறு புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்" ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச் சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச் சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 31 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—12—0 வீதமும் விற்கப் பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி— இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன் தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்.

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.